எல்லாநீ * * * திரெநன்—எ-து, ஏடா! நீ குறிப்பாலே எம்மோடு ஓர் நட்புச்செய்யக் குறித்தாய்போல எமக்கு அறிவித்தாயாய் நின்னைவிட்டு நீங்காத நிழற்போல என்னைவிட்டு நீங்காமற் றிரிகின்றவனே நீ பெறாத குறை யாது? அதனை இதுவென்று கூறு ; எ - று.

இது குறையுறவுணர்தல்.

சொல்லின் * * * விவள்—எ-து, யான் என் குறையைச் சொல்லின் இவள் மிகவும் மறுதிருப்பாளோ ; எ - று.

இது தலைவன் தன் நெஞ்சோடுசாவினது. *"ஐயக்கிளவி யாடேவிற்குரித்தே" என்பதனான் ஐயக்கிளவி தலைவற்குரித்தாய் வந்தது.

மறுதிவாள், வினைத்திரிசொல். ஓகாரம், வினா.

செறாஅது * * * மற்று—எ-து, அங்ஙனம் உசாவித் தம்பால் இரந்தவர்களுக்கு யாதானுமொன்றை முகமறாது ஈதலைநடத்தாது உயிர்வாழலிற் பின்னைச் சாதலுங்கூடுமென்றான்; எ - று.

இவடந்தை * * * யது—எ-து, அதுகேட்ட தோழி இவடந்தை இரப்பார்மேலுள்ள காதலினால் யார்க்குஞ் சிரிய பொருள்களைக் கொடுக்கும், நீ வேண்டியபொருள் யாதுதானென்றாள்; எ-று.

இஃது *"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி-யையக் கிளவி யாடேவிற் குரித்தே" என்பதனாற் தோழி உறழ்ந்துகூறினாள்.

பேதாய் * * * யான்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் கூறுகின்றான் நின் குறிப்பறியாதவளே! என்னிடத்துப் பொருளை இரக்கும் மிடியில்லை. மருண்டு மடப்பத்தையுடைத்தாகிய நோக்கினையுடைய நின் தலைவி என்னை அருளுதலை யான் இரப்பேனென்றான் ; எ - று.

அன்னையோ—எ-து, அத்தன்மையை [illegible] ; எ - று.

இஃது அதுகேட்ட தோழி [illegible] வொழுக்கம் அறியாள் போன்றுகூறியது.

மண்டமர் * * * தெவன்கொலோ—எ-து, மிக்குச் செல்கின்ற போரிலே பகைவரைக் கொன்ற களிறுபோல்வான் தன்னை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௩௩-ம் சூத்.

ஒரு மகளாயிருக்கின்றவள் அருளும்படியாகக் கிடந்த குறை எத்தன்மையதோதான் ; எ - று.

இது தோழி தலைவன் நீங்கியபின்னர்த் தலைவியோடுசாவியது.

ஒண்டொடீ * * * வாறு—எ-து, ஒண்டொடீ! இவன் எந் ..ன் உள்ளங் *குறைபடாதபடி வேண்டுவன கொடுத்துத் தான் ..ந்ததொன்று கைப்பற்றுமற் போகாக் குணத்தையுடையன்; அ..ல் நீ அருளினுந் தாழ்வில்லை; அவன்றான் குறையுற்றுநிற்கின்ற கா..ர யான் தன்னை இகழ்ந்து சிரித்தாலும் பலகாலும் வரும்; அக்கு..றவுக்கு நடுவேநடுவே கள்வர் தாங்குறித்த பொருளை நோக்காது ..க்குமாறுபோல நின்னை மனநோக்காதுநோக்கும்; அதனான் இவனை .. அறுதியாக ஏடீ! நாணமிலன், நாணமின்மையால் இவன் போகி .. போக்குப்ப..ஞ் சிரித்து இகழப்படும்; மடன்மா யான் எறும்படி ..ப நுதலினையுடையாள் அருளாளாய் அருளைமாறியேவிடின் அவ..டு என்னிடை நிகழ்ந்தது ஊரிடத்தே அலராமேயெனக் கருதிச் ..வான்போலேயிருந்தது ; எ - று.

இஃது ..சாவியபின், தோழி அவளை நோக்கி, மேல் இதற்கு ..ந்து நீ அறிந்து செய்யெனக் குறைநயப்பித்தது.

எள்ளிநகினும்வருமென்றது தன்கண் நிகழ்ந்த எள்ளல்பொரு..க நகைபிறந்தது. ஏறி, ஏற. எந்தை என்றது தலைவிதந்தையை. ..க்கினுமென்றது நோக்கு அல் நோக்கம். என இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. .. முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ - னிலைக்குரி..பி னிருவீற்று முரித்தே." என்பதனான் எல்லாவிஃதொத்தன் எல்..வென இருபாற்குமாய்கின்றது.

இதனாற் தலை.. ..னத்தல் பிறந்தது.

இது கைகோ.. ..னுங் கூறத் தகாதனவாகப், பொருள் யாது நீ வேண்டியதெ.. ..ருளியல் வேண்டுவல் யானென்றுங், கூறலிற் "காமஞ்சான்.. ..யோ" னாக நிகழ்ந்த கைக்கிளையாம்.

இது தனைவிரவில் .. ..ண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியாக.. ஐஞ்சீரடுக்கிய குறுவெண்பாட்டு மூன்றுங் கொச்சகமும் .. ..ன்றுந் தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற கொச்சகக்.. (உரு)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உகூம் சூத்.

௬௨. ஏஎ யிஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு
மேவேமென் பாரையும் மேவினன் கைப்பற்று
மேவினு மேவாக் கடையு மஃதெல்லா
நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற
மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான்
புல்லினி தாகலிற் புல்லினே னெல்லா
தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா
செய்வது நன்றாமோ மற்று ;

சுடர்த்தொடீ, போற்றாய்களைநின்முதுக்குறைமைபோ
வேட்டார்க்கினிதாயினல்லதுநீர்க்கினிதென் [illegible]
றுண்பவோ நீருண் பவர்;

செய்வ தறிகல்லேன் யாதுசெய் வேன்[illegible]லா
ஐவா யரவி னிடைப்பட்டு நைவாரா
மையின் மதியின் விளங்கு முகத்தாரை
வெளவிக் கொளலு மறனெனக் கண்டன்று;

அறனு மதுகண்டற் றாயிற் றிறனின்றிக்
கூறுஞ்சொற் கேளா னலிதரும் பண்டுநாம்
வேறல்ல மென்பதொன் றுண்டா லவனொடு
மாறுண்டோ நெஞ்சே நமக்கு.

இஃது *"ஏறிய மடற்றிறம்" என்னுஞ் சூத்திரத்து மிக்க காமத்து மிடலென்றதனாற் றலைவனுந் தலைவியும் உறழ்ந்துகூறித் தலைவி கூடக் கூறிய பெருந்திணை.

(இ-ள்.) ஏஎ * * * மற்று—எ-து, இவனொருத்தன் தன்னோடு புணர்ச்சிக்குறிப்பின்றிநிற்பாளையுந் தான் புணர்ச்சிக்குறிப்புடையனாய்க் கையாலே வலிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும், ஆதலால் ஏஎ நாணிலனாயிருந்தானெனத் தலைவி கூறினாள்; அதுகேட்ட தலைவன் அப்புணர்ச்சிக்குறிப்பினது பகுதியாகிய மெய்ப்பாடெல்லாம் நின்னிடத்தும் பொருந்துதலைச் செய்யினும் பொருந்தாத இடத்தினுமுள்ள நன்றுதீது நீ அறியக்கடவை; யான் புணர்ச்சிக்குறிப்பை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், [illegible]-ம் சூத்.

[illegible] செய்யேன்; பூ நெருங்கின மெல்லிய கொத்துநீங்காத கொ[illegible]ப்பாய்! நின் மேனி புல்லுதற்கு இனிதாயிருக்கையினாலே [illegible]யான் புல்லினேனென்றான்; அதுகேட்ட தலைவி எடா! [illegible]இனிதாயிருக்குமென்று கருதிப் பிறர்க்கு இன்னாதனவற்றை [illegible]செய்வது இன்பத்தைத் தருமோவென்றாள்; எ - று.

[illegible] இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இது *"வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங் குரைத்தல் - மரீஇய [illegible]ரித்தென மொழிப" என்பதனான் அடியோன் தலைவனை [illegible] தலைவி வேட்கைமறுத்து உரைத்தது.

[illegible] * * காண்டன்று—எ-து, அதுகேட்ட த[illegible] நின் முதுமைக்கண் உறைகின்ற நிலைமை [illegible]கவிடு; யான் கூறுகின்றதனைப் பேணிக்கேள்; [illegible] விரும்பினர்க்கு அஃது இனிதாயின் [illegible]தல்லது அந்நீர்க்கு இனிதாயிருக்குமென்று கருதி உண் [illegible]ணார்காணென்றான்; என்று பின்னும் ஐந்துவாயினை [illegible]ம்பினது பார்வையிலே அகப்பட்டு வருத்தம்வந்த மேற் [illegible]காரியம் அறிகல்லேன்; இனி யாதுசெய்வேன்கொல்லென [illegible]கிளந்து, மறுவில்லாத மதிபோல விளங்கும் முகத்தினை [illegible]களிறா வலிதிற்புணர்தலும் ஒருமணமென நூல்கண்ட [illegible]ணிந்துகூறினன்; எ - று.

[illegible]ாயரவென்றது தலைவியை.

[illegible]றனு * * * நமக்கு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நூல் உ[illegible]னத்தைக் கூறப்பட்டு உலக ஒழுக்கமும் அத்தன்மைத் [illegible]ாயின், அவனும் யான் மறுத்துக்கூறுஞ் சொல்லைக் கொ[illegible]னன்றி நலியுமாயின், அவையேயன்றி அவன் மனத்து [illegible] யானும் அவளும் வேறல்லமென்பதொன்று அவனி டத்துண்டாயிருக்குமாயின், நெஞ்சே அவனோடு நமக்கு இனி மாறு பாடுண்டோவெனப் புணர்ச்சிக்கு உடம்பட்டுக்கூறினாள்; எ - று.

அறனுமதுகண்டற்றென்பது ஆங்குநெஞ்சழிதல். தான்மறுத் துரைப்பவுந் தன்மேல் அவன் விருப்பஞ்செய்தமை கண்டு பண்டு நாம் வேறல்லமென்பதொன்று அவனிடத்துண்டாலென்றாள். இது ஏதாமாதலான் அடியோர் தலைவராகவந்த பெருந்திணை.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௫௬ம் சூத்.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தலைவிரவின நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய குறு வெண்பாட்டுங் கொச்சகமும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி. (உ)

௬௩. நோக்குங்கா னோக்கித் தொழூஉம் பிறர்காண்பார்
றூக்கிலி தூற்றும் பழியெனக் கைகவித்துப்
போக்குங்காற் போக்கு நினைந்திருக்கு மற்றுநாங்
காக்கு மிடமன் றினி; எல்லா வெவன்செய்வாம்,

பூக்குழாய் செல்ல லவனுழைக் கூஉய்க்கூஉய்
விரும்பியான் விட்டேனும் போல்வல்
கரும்பெழுது தொய்யிற்குச் செல்வ-
விருந்தாயோ வென்றாங் கிற;

அவனின், திருந்தடி மேல்வீழ்ந் திரக்குநோய் தீர்க்கு
மருந்துநீ யாகுத லான்;

இன்னும், கடம்பூண் டொருகானீ வந்தை யுடம்பா
டென்னுணை யேன்மெய் தொடு;

இஃதோ வடங்கக்கேள்,

நின்னொடு சூழுங்கா னீயு நிலங்கிளையா
வென்னொடு நிற்ற லெளிதன்றோ மற்றவன்
றன்னொடு நின்று விடு.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவனிலைமை தலைமகட்குக் கூறி அவளுரைத்த மாற்றத்தால் அவள் குறிப்பறிந்து இவ்வகையான தலைவற்குக் கூறென அவளுடன் நகையாடிக் கூட்டமுண்மை தான் அறிந்தமை தோற்றுவித்தது.

(இ - ள்.) நோக்குங்கா * * * வெவன்செய்வாம்—என-து, தான் தொழுகின்ற தன்மையைப் பிறர் காண்பாராக மனத்தாற் றூக்குதல் இல்லாதவன் நாம் பார்க்குங்கால் நம்மைநோக்கித் தொழாநிற்கும், இங்ஙனந் தொழுது நமக்குப் பழியைத்தூற்றுமென்று கருதித் தொழுதலை விலக்கிப் போகவிடுங் காலத்து அப்போக்குத்

ச் செய்யும் வருத்தத்தை நினைத்துப் போகாதிருக்கும், ஆத ினி நாம் அவனை நம்பால் வாராமற் காக்குங் காலமன்று, ஏடீ! இங்ஙனங் காத்தற்கு அரிதான நிலைமைகண்டு மேல் செய்யக்கடவேனுங் கூறாய்; எ - று.

அதுகேட்ட தலைவி அதற்கு மறுமொழிகொடாது உடம்ப டமை குறிப்பான் உ மையிற் பின்னுந் தோழி கூறுகின்றாள்.

பூக்குழாய் * ன்—எ-து, பூங்குழையினையுடையாய்! த்தையுடை த்து நீ கூடுங்கூட்டத்தை யான் விரும் ழத்தழைத்துக்கொண்டுபோய் விட்டே அவற்கு அது தோன்றாதபடி யான் அவனி மேற் கரும்பாக எழுதுங் குழம்பிற்கென்று து இவ்விடமே நினக்கு இருப்பிடமாகக் க இருந்தா வன்று என்னைத் தேடிவந்தாயாகக் கூறி அவ் ந்தினின்று குறியிடமே போ, அப்பொழுது அவன் நோய்தீ ும் மருந்து நீயாகையினாலே நின்னுடைய நன்றாகிய அடிமே வீழ்ந்து நின்னை இரந்துகொள்ளும்; எ - று.

இன்னும் * * * தொடு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ வா , இன்னமும் ஒருகால் அவனிடத்தே சென்று உன்குறைமுடி த் தனக்குக் கடனாக அவள் ஏறட்டுக்கொண்டு கூட்டத்தி உடம்பட்டாளென்று அவற்குக் கூறாமைக்கு என்மெய்யைத் ட்டுச் சூளுறுவாயாகவென்றாள், எ - று.

வாவென்றது வந்தையெனத் திரிந்தது.

இஃதோ * * * விடு—எ-து, அதுகேட்ட தோழி யான் ிய குற்றம் இதுவோ? இனி இது செய்யும்படியைச் சுருங் கேள், நின்னோடு யான் இதனை ஆராயுங்காலத்து நீயும் நாணத்தா நிலத்தைக் கீறி என்னுடனே வேறுபட்டு நின்றநிலை செய்தற்கு ரிதன்றோ? இந்நிலையைப் பின்னை அவன் தன்னுடனே நின்று பார் து நின்னாற்செய்தலரிதன்றோ? என்றாள்; எ - று.

இஃதோவென்றாள் உடம்பட்டாளென்னுமை என் மெய் தொடு என்றதனை. ஓகாரம் இது குற்றமன்றென மறையுணர்த்திற்று.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

இஃது எல்லா எவன்செய்வாமெனவும் இஃதோ அடங்கக் கேளெனவும் வழியசைபுணர்த்த சொற்சீரடிகள் வந்து ஐஞ்சீரடுக்கிய வெண்பாக்களும்வந்த வெண்கலிப்பாட்டு. (உஎ)

௬௪. அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்கு
மணிமுக மாமழைநின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்
விரிநுண்ணூல் சுற்றிய வீரித ழலரி
யரவுக்கண் ணணியுற ழாரன்மீன் றகையொப்ப
வரும்படர் கண்டாரைச் செய்தாங் கியலும்
விரிந்தொலி கூந்தால் கண்டை யெழுக்குப்
பெரும்பொன் படுகுவை பண்டு;
ஏஎ! எல்லா, மொழிவதுகண்டையிஃதொர்
லெழுதி யிறுத்த பெரும்பொன் படுக
முழுவ துடையமோ யாம்;
உழுதாய்,
சுரும்பிமிர் பூங்கோதை யந்நல்லா யானின்
றிருந்திழை மென்றோ ளிழைத்தமற் றிஃதோ
கரும்பெல்லா நின்னுழ வன்றோ வொருங்கே
துகளறு வாண்முக மொப்ப மலர்ந்த
குவளையு நின்னுழ வன்றோ விகலி
முகைமாறு கொள்ளு மெயிற்று யிவையில்ல
வென்னுழுவாய் நீமற் றினி;
எல்லா, நற்றோ ளிழைத்த கரும்புக்கு நீகூறு
முற்றெழி னீல மலரொன வுற்ற
விரும்பீர் வடியன்ன வுண்கட்கு மெல்லாம் [ள்,
பெரும்பொன்னுண் டென்பா யினி; நல்லா யிகுளைகே
ளீங்கே தலைப்படுவ னுண்டான் றலைப்பெயின்
வேந்துகொண் டன்ன பல;
ஆங்காக வத்திற மல்லாக்கால் வேங்கைவீ
முற்றெழில் கொண்ட சுணங்கணி பூணாகம்

பொய்த்தொருகா லெம்மை முயங்கினை சென்றீமோ
முத்தேர் முறுவலாய் நீபடும் பொன்னெல்லா
முத்தி யெறிந்து விடற்கு.

இஃது அருமைசெய்தயர்த்த தலைவன் வந்துழித் தலைவி எள்ளின இடத்துத் தலைவன் அவளோடு உறழ்ந்துகூறி நகையாடிக் கூட்டத்திற்கு உடம்படுவித்தது. இதற்கு விதி *"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" என்பதனுட் தலைவன் உயர்மொழிக்குத் தலைவி உறழ்ந்து கூறுமென்றும்.

(இ-ள்.) அணிமுக * * * பண்டு—எ-து, நினது அழகிறுடைய முகம் மதியையொப்ப, மணிகள் விளங்கும் நின் பின்னின் மயிர் முடிக்குக்கொப்பாகிய மதியை மிகவும் பொருந்துங் கருமையையுடைய மழையையொப்ப, அப்பின்னின் மயிர்க்கண்ணே கிடந்து அலர்ந்த நுண்ணிய நூலாற் கட்டின தேனுல் ஈரமான இதழையுடைய பூக்கள் பின்னுக்கொப்பாகிய கரும்பாம்பிடத்தே கிடந்து அதன் கரியநிறத்தோடே மாறுபடுகின்ற கார்த்திகையென்னும் மீனினது அழகையொப்ப, மனத்தாள் ஒப்புக்கண்டவர்களை அவ்விடத்தே அரிய வருத்தத்தைச்செய்து போகின்ற பரந்து தழைத்த கூந்தலையுடையாய்! நீ என்னை எள்ளும் நிலைமையைக் கைவிட்டு யான் கூறுகின்றதனை மனத்தான் ஆராய்ந்துபார்; நீ பண்டு எம் பொருட்டுப் பெரிய பொன்னுண்டாவை; எ-று.

இது முன் நீ இடைவிடாமற் கூடிய கூட்டத்தாற் தோற்றப் பொலிவு எய்தினையெனக் கூறி ஈண்டு நிகழ்ந்த அருமைசெய்தயர்த்ததனுற் பிறந்த வருத்தத்தை நீக்கிற்றும். அஃது எமக்கு நீ பெரிய பொன்கடவையென்பதோர் நகைப்பொருளுந் தோன்ற நின்றது.

அலரி பூவென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. ஒப்பவென்னுஞ் செயவென்னெச்ச உவமவுருபுகள் கண்டாரொன்னுந் தொழிற் பெயரிற் தொழிலொடுமுடிந்தன.

ஏஎ எல்லா * * யாம்—எ-து, இவனொருத்தன் தன்னுற் தோற்றப்பொலிவு எய்தினேமெனக் கூறுகின்ற கூற்றைப் பாராயென நெஞ்சோடு கூறி, நீ என் தோண்மேற் தொய்யிலெழுதிக் கனவு போல ஒரொருகாற் தங்கின நிலையாலுண்டான தோற்றப் பொலிவு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல் ௪௪-ம் சூத்.

உண்டாவேம்; அதுவன்றி எம்முலையால் நின் மார்பிடத்து இடைவிடாது உழுத நல்வினையை உடையேமோ? அஃதின்றே; எ - று.

ஏஎ இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இதனாற் தொய்யிலெழுதி முடித்ததனால் உண்டான பொன்கடவேம், அதுவன்றி நின்கீழ் உழுத நிலைமையையுடையேமோவென ஒரு நகைக்குறிப்புத் தோன்றநின்றது.

உழுதாய் * * * றினி—எ-து, சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற பூவாற்செய்த கோதையினையுடைய அழகினையுடைய நல்லாய்! நீ உழுதாய்; பின்னை இக்களவொழுக்கத்திலும் இந்தத் திருந்தின இழையையுடைய மென்றோளிலே யான் எழுதின கரும்பின் தோற்றப்பொலிவெல்லாம் நின் முலைகள் இடைவிடாமற் புணர்ந்ததனாலுண்டான பயனல்லவோ? அதனோடேகூடப் பழுத்தமைகின்ற ஒளியினையுடைய முகமானது குவளையோடு இகலிப் புணர்ச்சிதோறும் பொலிவு பெறும்படி பூத்த கண்களின் தோற்றப்பொலிவு நீ இடைவிடாமற் புணர்ந்ததனாலுள்ள பயனல்லவோ? முல்லைமுகையோடு மாறுபாடு கொள்ளும் எயிற்றினையுடையாய்! இத் தோற்றப் பொலிவுகளன்றி வேறே தோற்றப்பொலிவுண்டாக நீ புணர்வாயென்றான்; எ-று.

என்றதனால் நின்கருத்து இடைவிடாது முயங்குதலேயாயின் இனி நீ இடைவிடாமல் முயங்கினைகாணென்றான். அதன் பயன் இனியனைவேனென்றதாம். இதனால் நீ என்கீழ் உழுதாயென நகைக்குறிப்புத்தோன்றநின்றது. மற்று வினைமாற்று. குவளையென்றது கண்ணை.

இதனால் அருமைசெய்தயர்த்ததுமில்லையென்றான். இதனால் நீ கரும்புங் குவளையுமன்றி வேறு என்னுழுவாயென ஒரு நகைக்குறிப்புத் தோன்றநின்றது.

எல்லி * * * யினி—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி ஏடா! என் அவயவங்களிற் தோற்றப்பொலிவு உண்டாகக் கூறாமல் என்தோள்களில் நீ எழுதப்பட்ட கரும்பிற்குத் தோற்றப்பொலிவுண்டென்று நீ கூறுவதற்கு இயைந்தேன்; இனி அலர்ந்த செவ்வி குலைந்து முற்றின அழகையுடைய நீலமலரொன்று பிறர் கூறும்படியாக வருத்தமுற்ற இரும்பு ஈர்வடியன்ன உண்கட்கும் மற்றுமுள்ள எல்லா உறுப்புக்கட்கும் பெரிய பசப்புண்டென்று சொல்லுவாயாக; எ-று.

இதனால் அவன் அருமைசெய்தயர்த்திலேனென்றதற்கு அக்காலமெல்லாம் யான் வருத்தமுற்றேனென்றாளாயிற்று. கரும்பு அவ

யவமன்றி எழுதப்பட்டதாகலிற் தோற்றப்பொலிவு உண்டென்றாள். கூட்டத்தாற் பொலிவுபெறாது இளமைப்பருவத்தும் இரும்பு ஈர்ந்த வடுவேகிளையொத்து ஈருதலுளதாகலின் இரும்பீர்வடியன்னவுண்கட் குமென்றாள். இது கண்ணென்னும் பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. இதனால் அவன் அருமைசெய்தயர்த்திலேனென்று நன்றாகக் கூறிய பொன்னிறத்தைப் பசப்பாக்கி அக்காலமெல்லாந் தான் வருந்தும்படி தன் நலத்தை இவன்கொண்டமை கூறினளாயிற்று.

நல்லாய் * * * பல—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் நல்லாய்! இருளையே! யான்கூறுகின்றதனைக் கேள், அரசனைச் சேர்ந்து அவன் செல்வத்தை நுகர்ந்தானொருவன் அவன்வயத்தனாய்நின்று காரியத் ...ந் தலைமைப்பாடு எய்துவனாயின், அவ்வேந்தன் அவனாலுள்ள ப ...ாற்போன்ற பலபயனையும் யான் இவ்விடத்தே எ ...எ - று.

...த்தாற் செயற்கைநலம்பெற்ற நின்னை வரைந்து கொண்டு நின்னா... பெறும் பயனெல்லாங் கொள்வேனென்றதாம். இனி அரசனுடைய பொருளை நுகர்ந்தவன் எதிர்ப்படில் அவ்வரசன் அவனிடத்து வருத்தமுறுத்திக்கொண்டாற்போன்ற பலபயன்களையும் யானும் இங்கே கொள்வேனென ஒரு நகைக்குறிப்புத்தோன்றநின்றது.

ஆங்காக—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ அருமைசெய்தயர்த்ததனைப் பொய்யாக்கி அன்பின்றி நின்றதன்மை நீங்கி எம்மிடத்து அன்புடையையான காலத்து நீ கூறியவாறே ஆவதாகவென உடம்பட்டுக்கூறினள்; எ - று.

அத்திற * * * விடற்கு—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் நீ இங்ஙனம் வெறுத்துக் கூறிய கூறுபாடு நீங்கியகாலத்து, முத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்! நீ முன்பு உற்ற பசப்பெல்லாம் இனி ஒருகாலும் உறாதபடி கழித்துவிடுதற்கு வேங்கைப்பூவினது முற்றின அழகைக்கொண்ட சுணங்கணிந்த பூணினையுடைய ஆகத்தாலே பொய்த்தாகிலும் ஒருகால் முயங்கினையாய்ச் செல்வாயென்றான்; எ - று.

பொன்னெல்லாம் உந்தியெறிந்துவிடவென்றதனால் வரைவேனென்றான். இதனால் நீ கடவ பொன்னெல்லாம் பெற்றேனென்று கழித்துவிடுவேனென ஒரு நகைக்குறிப்புத் தோன்றநின்றது.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

இது தரவும் ஐஞ்சீரடுக்கித் தனிவிரவின குறுவெண்பாட்டுந் தனிச்சொல்லும் நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீரடுக்கிய நெடுவெண்பாட்டும் வழியசைபுணர்த்த சொற்சீரடியுங் குறுவெண்பாட்டும் வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கலிவெண்பாட்டு. இதனுள் நிரையீற்றியற் சீர்ப்பின்னர் நிரைமுதல்வெண்சீரும் நேர்முதல்வெண்சீரும் வருதலின் அணிமுக மதியேய்ப்ப வம்மதியை நனியேய்க்குமென்பது கட்டளை யன்றாயிற்று. *"நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து நிரைதட்பினும் - வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக் கென்ப" என்பதனால் உணர்க. (உஅ)

௬௫. திருந்திழாய் கேளாய்நம் மூர்க்கெல்லாஞ் சாலும்
பெருநகை யல்க னிகழ்ந்த தொருநிலையே
மன்பதை யெல்லா மடிந்த விருங்கங்கு
லந்துகிற் போர்வை யணிபெறத் தைஇநம்
மின்சாயன் மார்பன் குறிநின்றேன் யானாகத்
தீரத் தறைந்த தலையுந்தன் கம்பலுங்
காரக் குறைந்து கறைப்பட்டு வந்துநஞ்
சேரியிற் போகா முடமுதிர் பார்ப்பானைத்
தோழிநீ போற்றுதி யென்றி யவனாங்கே
பாராக் குறழாப் பணியாப் பொழுதன்றி
யாரிவ ணின்றி யெனக்கூறிப் பையென
வைகாண் முதுபகட்டிற் பக்கத்திற் போகாது
தையா றம்பலந் தின்றியோ வென்றுதன்
பைக்கழித்துக் கொண்டீ யெனத்தரலும் யாதொன்றும்
வாய்வாளே னிற்பக் கடிதகன்று கைமாறிக்
கைப்படுக்கப் பட்டாய் சிறுமிநீ மற்றியா
னேனைப் பிசாசரு ளென்னை நலிதரி
னிவ்வூர்ப் பலிநீ பெறுமற்கொள் வேனெனப்
பலவுந் தாங்காது வாய்பாடி நிற்ப
முதுபார்ப்பா னஞ்சின னாத லறிந்தியா
னெஞ்சா தொருகை மணற்கொண்டு மேற்றூவக்
கண்டே கடிதரற்றிப் பூசற்றொடங்கினனாங்கே
யொடுங்கா வயத்திற் கொடுங்கேழ்க் கடுங்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௬௰ம் சூத்.

ணிரும்புலி கொண்மார் நிறுத்த வலையுளோ
ரேதில் குறுநரி பட்டற்றாற் காதலன்
காட்சி யழுங்க நம்மூர்க் கெலாஅ
மாகுல மாகி விளைந்ததை யென்றுந்தன்
வாழ்க்கை யதுவாகக் கொண்ட முதுபார்ப்பான்
வீழ்க்கைப் பெருங்கருங் கூத்து.

இஃது இரவுக்குறி அலராமென்றஞ்சித் தலைவனை நீக்கி நிறுத்தக் கருதிய தோழி *"அல்லகுறிப் படுதலு மவள்வயி னுரித்தே - யவன்குறி மயங்கிய வமைவொடு வரினே" என்னுஞ் சூத்திரத்தான். அல்லகுறிப்படுதல் தனக்கும் உரித்தாகலின், அவன்செய்த குறிப்பறிதற்குப் புறத்துச் சென்றவழி, ஆண்டுப் பிறந்ததோர் செய்தியாக ஒரு பொய்யை நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்குமாகப் புனைந்துரைவகையாற் படைத்துக்கொண்டு, பிற்றைஞான்று தலைவன் சிறைப்புறமாகத் தலைவிக்குக் கூறியது. இதனை †"இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி - நிரம்ப நீக்கி நிறுத்த லன்றியும் - வாய்மை கூறலும் பொய்தலைப் பெய்தலும் - நல்வகை யுடைய நலத்திற் கூறியும் - பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே" என வழுவமைத்தவாற்றாற் கொள்க.

(இ - ள்.) திருந்தின இழையினையுடையாய்! தன்னுடைய மயிர்நீங்குதலாற் தட்டையான தலையினையும் படாத்தினையுமுடையனாய்க் கருங்குட்டத்தாலே காலுங் கையுங் குறைந்து கடமைத்துறைப்பட்டு வந்து நந் தெருவினின்றும் போகாமல் ஒளித்துத்திரியும் முடமாகிய முதிர்ந்த பார்ப்பானைத் தோழி நீ பேணுவாயாகவென்று பலகாலுங் கூறுவை; அதனைப் பேணாதே உயிர்ப்பன்மைகளெல்லாஞ் சேரத் துயில்கொண்ட கங்குலிலே அழகிய துகிலாற் போர்த்த போர்வையை வாங்கி அழகுபெற உடுத்து நம்முடைய மென்மையினிய மார்பையுடையவன் செய்யுங் குறியை உற்றுகின்றேனாக அப்பார்ப்பானாலே இராக்காலத்தே பெரிய நகைநிகழ்ந்தது; அந்நகை ஊர்க்கெல்லாங் கொண்டாடுதற்கு அமைந்திருக்கும்; அது நிகழ்ந்த படியைக் கேளாய், அவன் அவ்விடத்தே குனிந்துபார்த்து மகளிர் நிற்குங் காலம் அன்றாக இவ்விடத்து நின்ற நீ யாரென்று முற்படக்கூறிச் சிறியவளே நீ என்னாலே அகப்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டாயென்று கூறிப் பையெனப் பணிந்து வைக்கோலைக் கண்ட முதிய எ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪௨-ம் சூத்.
† ,, ,, பொருளியல், ௪௧-ம் ,,

ருதுபோலே என்பக்கத்தினின்றும் போகாதே நின்று தையால் தம்பலந் தின்பாயென்று தன் பாக்கிடும்பையைக் குலைத்து நீ எடுத்துக்கொள்ளென்று தந்த அளவிலே யான் அங்கு ஒருவார்த்தையும் வாய்திறந்து சொல்லேனாய் நிற்கையினாலே, அஞ்சி முன்புகொண்டுநின்ற ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டுக் கடிதாக நீங்கிப், பின்னை யான் பெண்பாற் பசாசாகிய நின்னையொழிந்த ஆண்பாற் பசாசு, எனக்கு அருள், அங்ஙனம் அருளாது என்னை வருத்துதலைச் செய்வையாயின் இவ்வூரில் நீ பெறும் பலியை நீ பெறாமல் யான் எடுத்துக்கொள்வேனென்று பல வார்த்தைகளையும் பேணாமல் வாயாற் சொல்லிநிற்க, முதியபார்ப்பான் என்னைப் பெண்பசாசென்று கருதி அஞ்சினாதலை யான் அறிந்து ஒருகையாலே மணலை அள்ளிக்கொண்டு ஒழியாது அவன்மேலே தூவக்கண்டு அவ்விடத்தேநின்று கடிதாகக் கதறி ஊர்க்கெல்லாங் கேட்பக் கூப்பிடத் தொடங்கினான்; எந்நாளுந் தன் தொழில் அவ்வாறு தனிநிற்கும் மகளிரைக்கண்டாற் தன் காமவேட்கையால் மேல்விழுதலாகக்கொண்ட முதியபார்ப்பானுடைய விரும்பு தலையுடைய பெரிய தண்ணிய நாடகம் நங் காதலர் நம்மைக் குறியிடத்து வந்து காணுங் காட்சி கெடும்படியாக நமக்கு வருத்தமாய் விளைந்தது; இது விளைந்தபடி. ஒன்றற்குங் கெடாத வலியினையும் வளைந்த வரியினையுந் தறுகண்மையினையுமுடைய புலியாலுள்ள பயனைக் கொள்ளுதற்கு நிறுத்தின வலையிலே அதன் தொழிற்கு வேறாகியதோர் குறுநரி அகப்பட்ட தன்மைத்தாயிற்று; ஆதலால் இனி இரவிற் குறிநிகழ்ச்சியின்றுபோலுமென்றாள்; எ - று.

வீழ்க்கை வாழ்க்கைபோல் நின்றது. காரக்குறைந்த அக்குச்சாரியை. குறழாப் பாராவென்க.

வைகான் முதுபகடெனவே காம இன்பம் நுகர்தலாற்றாமை காட்டிநின்றது. விளைப்பிசாசெனவே அவள் பெண்பாற்பசாசுந் தான் ஆண்பாற்பசாசுமென்பது உணர்த்திற்று. அருளெனப் பிரிக்க. ஆங்கே கடிதரற்றி நம்மூர்க்கெலாம் பூசலிட்டங்கினனென மாறுக. தம்பலம், தாம்பூலமெனும் வடமொழித்திரிவு. இன்றியோ, ஓகாரம்அசை.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இஃது ஒருபொருணுதலாது அடிமிகந்து தளைவிரவி வந்த கலிவெண்பாட்டு. (உக)

குறிஞ்சிக்கலி முற்றும்.

மூன்றாவது மருதக்கலி.

௬௬. வீங்குநீர் வீழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற
மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
வீங்கிறை வடுக்கொள வீழ்நர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லைப்
பாய்ந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர;

அணைமென்றோள் யாம்வாட வமர்துணைப் புணர்ந்துநீ
மணமனையா யெனவந்த மல்லலின் மாண்பன்றோ
பொதுக்கொண்ட கவ்வையுட் பூவணிப் பொலிந்தநின்
வதுவையங் கமழ்நாற்றம் வைகறைப் பெற்றதை;

கனலுநோய்த் தலையுநீ கனங்குழை யவரொடு
புனலுளா யெனவந்த பூசலிற் பெரிதன்றோ
தார்கொண்டா டலைக்கோதை தடுமாறிப் பூண்டநின்
னீரணி சிதையாதெம் மில்வந்து நின்றதை;

தணந்ததன் றலையுநீ தளரிய லவரொடு
துணங்கையா யெனவந்த கவ்வையிற் கடப்பன்றோ
வொளிபூத்த நுதலாரோ டோரணிப் பொலிந்தநின்
களிதட்ப வந்தவிக் கவின்காண வியைந்ததை;

எனவாங்கு,

அளிபெற்றே மெம்மைநீ யருளினை விளியாது
வேட்டோர் திறத்து விரும்பியநின் பாகனு
நீட்டித்தா யென்று கடாங்கடுந் திண்டேர்
பூட்டு விடாஅ நிறுத்து.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் தனதாற்றாமை யே வாயிலாகத் தலைவியுழைச் சென்றாற்கு, அவன் முன்பு வதுவை

யயர்ந்ததூஉம் அப்பொழுது புனலாடியதூஉம் இப்பொழுது துணங்கையாடியதூஉங் கூறிப் புலந்தாள் தலைவி, அவள் புலந்தவாறுகண்டு சென்று சார்ந்த தலைமகனுடன் ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறியது.

(இ - ள்.) வீங்குநீர் * * * நல்லூர—எ-து, பெருகுகின்ற நீரில் வீழ்ந்த கருங்குவளையைக் கொண்டுவந்து விற்பார் வயலிடத்தே பறித்துக்கொண்டவை சுமத்தலிற் தலையிடத்தனவாகிய மலரைச் சூழ்தலைச்செய்து ஊரிடத்தே புகுந்த பாட்டினையுடைய வண்டுக்குத் தம் உடலிலக்கணங்கள் ஓங்குஞ் சிறந்த அழகினையுடைத்தாகிய யானையினுடைய நாறுகின்ற நாற்றத்தையுடைய செறிந்த மதத்தை அம்மதத்தில் முன் படிந்திருந்த வண்டுகள் விருந்துசெய்ய அப்பூவொடு வந்த வண்டுகள் பகற்பொழுதெல்லாந் தங்கிக் கங்குலிடத்து வீங்கின இறையிற்கிடந்த தொடியாலே தங் கணவர் மேனி வடுக்கொள்ளும்படியாகத் தாம் விரும்பின கணவரைக் கூடின மகளிருடைய தேன் நாறுகின்ற மயிரினுள்ளே கிடந்து அரும்பாந்தன்மை முற்றி விரிந்த நறிதாகிய முல்லைகளைப் பாய்ந்து நுகர்ந்து வேறுசில பூக்களை நுகரவேண்டுமென்னும் நினைவின்றிப் பண்டு தாம் விரும்பின பூக்களையுடைய பொய்கையை மறந்து அதனை ஒருகாலத்தும் நினையாத புனல் அணிந்த நல்ல ஊரனே; எ-று.

கடாம், மதம்படுதலை; ஆகுபெயர். வீங்கிறை, பிரிந்து வருந்தாமையின் மெலியாவிறை.

வீங்குநீர் பரத்தையர்சேரியாகவும், அதன்கண் வீழ்ந்த நீலங் காமச்செவ்வி நிகழ்ந்த பரத்தையராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத் தேரோற்றிக்கொண்டுவரும் பாணர்முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டிற்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் தமது நலத்தை அத்தலைவனை நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலில் வண்டு முல்லையை ஊதுதல் இற்பரத்தையருடன் இரவுதுயிலுதலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும் பொருள் தந்து ஆண்டுப் புலப்படக்கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக்கூறாத மருதத்திணைப்பொருட்கு உள்ளுறையுவமமாயவாறு காண்க. இது *"கிழவோட்குவமமீரிடத்துரித்தே" என்பதனான் மருதத்துக்கண் உவமப்போலி கூறியது.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ௯-ம் சூத்.

இது சேர்வகைக்கலியாகலின் வரிவண் டோங்குயரொன் றே சீற்றியற்சீரும் வந்தது.

அணைமென்றோள் * * * பெற்றதை—எ-து, ஆரவாரத் தாற் பொலிவுபெற்ற சிறப்பில்லாமையைக்கொண்ட பரத்தையரைப் பூப்பேசிக் கொள்கின்ற கலியாணத்திலுண்டான நின்னுடைய அழகினையுடைய நாறுகின்ற மணத்தினை விடியற்காலத்தே யாங்கள் பெற்றது யாம் அணைபோலும் மெல்லியதோள் மெலியும்படியாக நின் நெஞ்சிற்கு அமர்ந்த பரத்தையரைக் கூடி மணமனையிடத்தா யென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான வளப்பத்திலும் மாட்சிமையுடையதொன்றன்றோ? எ - று.

கௌவையுட் பொலிந்த பொதுக்கொண்ட பூவணி வதுவையென மாறுக.

மருதத்திற்குச் சிறுபொழுது வைகறையென்பது தோன்ற 'வைகறைப்பெற்றதை' என்றாள்.

கனலுநோய்த் * * * நின்றதை—எ-து, நின் மார்பின் மாலையை வாங்கிக்கொண்டவளுடைய நெற்றிக்கட்டை வைகறையிலே வருதலின் மனந்தடுமாறிப் பூண்ட இரண்டு அணியுங் கெடாமல் எம் இல்லிடத்தே வந்துநின்றது எம் மேனி கன்லுதற்குக் காரணமான காமநோய்க்கு மேலேயும் நீ பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையையுடைய பரத்தையருடனே புனலிடத்தே விளையாடுகின்றாயென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான ஆரவாரத்திலும் பெரியதொன்றன்றோ? எ - று.

ஆடவர்கோலமும் மகளிர்கோலமுங் கொண்டு வந்துநிற்றலின் இரண்டணியென்றாள்.

*தணந்ததன் * * * வியைந்ததை—எ-து, ஒளிபொலிவுபெற்ற நுதலினையுடையாரோடே கூடுதலானுண்டான பூணின் வடுக்கிடத்தலின் அவர்க்கும் நினக்கும் ஓரணியாகப் பொலிவுபெற்ற நின் செருக்குப் பிறர்பாற் செல்லாமல் அமைதி பிறப்பித்துத் தடுக்கையினாலே வந்த இவ்வழகை யாங்கள் காணும்படி பொருந்தினது நீ எங்களைப் பிரிந்த இதற்குமேலேயும் நின்னைப் பெறாது தளர்ந்த இயல்பினையுடையாரோடே துணங்கைக்கூத்தாடினாயென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான ஆரவாரத்திலும் மிகுதியானதொன்றன்றோ? எ - று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று யாங்கள் காணும்படியாக; எ-று.

ஆங்கு, அசை.

அளிபெற்றே * * * நிறுத்து—எ-து, நீ ஈண்டு வருதலாலே நினது அளியைப்பெற்றேம்; நீயும் எம்மை அருளினை; இதுவே அமையும்; இனி நீ விரும்பியோர்திறத்தே நீ செல்லுதலை விரும்பிய நின்பாகனும் பூட்டுதலைவிடாத கடிய திண்ணிய தேரை நீ இவ்விடத்தே தாழ்த்தாயென்று கருதி அது நிற்கும் நிலையிலே செலுத்துவதற்கு முன்னே சென்று அப்பரத்தையர் அன்பு கெடாமல் அவ்வன்பை நிறுத்துவாயாக; எ - று.

விளியாது நிறுத்து எனக் கூட்டுக.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (௬)

கூஎ. கார்முற்றி யிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந் [ந்து
தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன்
னீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னேராதார்
போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்;

நலத்தகை யெழிலுண்க ணல்லார்தங் கோதையா
லலைத்தபுண் வடுக்காட்டி யன்பின்றி வரினெல்லா
புலப்பேன்யா னென்பென்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கலப்பே னென்னுமிக் கையறு நெஞ்சே ;

கோடெழிற் பிறைநுதற் கொடியன்னார் முலைமூழ்கிப்
பாடழி சாந்தினன் பண்பின்றி வரினெல்லா
வூடுவே னென்பென்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கூடுவே னென்னுமிக் கொள்கையி னெஞ்சே ;

இனிப்புணர்ந்த வெழினல்லா ரிலங்கெயி றுறாஅலி
னனிச்சிவந்த வடுக்காட்டி நாணின்றி வரினெல்லா
துனிப்பேன்யா னென்பென்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
றனித்தே தாழு மித்தனி நெஞ்சே;

எனவாங்கு.

பிறைபுரை யேர்நுதா னாமெண்ணி யவையெல்லாந்
துறைபோத லொல்லுமோ தூவாகா தாங்கே
யறைபோகு நெஞ்சுடை யார்க்கு.

இது வாயின்மறுத்த தலைமகள் ஆற்றாமைவாயிலாகப் புக்குக் கூடிய தலைமகனது நீக்கத்துக்கட் புக்க தோழிக்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) கார்முற்றி * * * புனலூரன்—எ-து, கார்காலம் முதிர்கையினாலே பூங்கொத்துக்கள் அலர்ந்த கமழ்கின்ற இதழ்களையுடையனவாகிய மலர்களைச் சூடித் தலைமைமுதிர்ந்து புலவர் வாயிற் கவிகளைத் தான்பெற்று, ஊரைச் சூழ்ந்து வருதலிற் பெரிய நிலமடந்தைதான் ஒரு பூமாலையைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த தன்மைபோல அழகு பொலிவுபெற்ற வையையாற்றினது நீர் சூழ்ந்து மதிலைப்பொரும் பகையன்றிப் பகைவர் போரால் வளைத்தலைச் சிறிதும் அறியாத புரிசை சூழ்ந்த புனலையுடைத்தாகிய மதுரையையுடையவன்; எ - று.

புனலூரனென்றது பாண்டியனையாதலிற் பாட்டுடைத்தலைவனை கிளவித்தலைவனாகக்கூறிய அகப்புறமாயிற்று. இதற்கு விதி *"காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா - ரேனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்" என்பதனுள் 'ஏனோர்பாங்கினும்' என்பதனாற் கூறினாம்.

நலத்தகை * * * நெஞ்சே—எ-து, ஏடீ! எழிலையுடையவாகிய மையுண்கண்ணினையுடைய பரத்தையர்தங் கோதைகளாலே அடித்த நலத்தினையுடைய அழகினையும் நகத்தாலும் எயிற்றாலும் அலைத்த புண்களையும் பூண்கள் பொறித்த வடுக்களையுங் காட்டி என்னிடத்து அன்பின்றி வருவானாயின் யான் புலப்பேனென்றிருப்பேன், அதனாற் பெற்றதென்? இச்செயலற்ற நெஞ்சு அவனைக் காணில் அத்தவறுகளோடு கூடிய அந்நிலைதன்னிலே யான் கூடுவேனென்று கூறாநிற்கும்;. எ - று.

கோடெழிற் * * * னெஞ்சே—எ-து, ஏ[illegible] வளைந்த இளம்பிறையொத்த நுதலையுடைய கொடியையொக்கும் பரத்தையர் முலைகள் அழுந்திப் பூசின பாடழிந்த சந்தனத்தையுடையனாய் நன்மக்கள்குணமின்றி வருவனாயின் ஊடியிருப்பேனென்று கூறுவேன்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௨௮-ம் சூத்.

அதனாற் பெற்றதென்? யான் கூறியதனைக் கொள்ளுதலில்லாத இந்நெஞ்சு அவனைக் காணில் அத்தவறுகளோடுகூடிய அந்நிலைதன்னிலே யான்கூடுவேனென்று கூறாநிற்கும்; எ - று.

இனிப்புணர்ந்த * * * நெஞ்சே—எ-து, ஏடீ! இப்பொழுது புதிதாகக் கூடிய அழகினையுடைய பரத்தையருடைய விளங்குகின்ற எயிறுகள் அழுந்துகையினாலே மிகுதியையுடைத்தாய்ச் சிவந்த வடுக்களைக் காட்டி நாணமின்றியே வரிற் துனித்திருப்பேன் யான் என்று கூறுவேன், அதனாற் பெற்றதென்? இத்தனிமையான மனத்தைத் தனக்கு உரித்தாக்குதலில்லாத நெஞ்சு அவனைக்காணில் அத்தவறுகளோடு கூடிய அந்நிலைதன்னிலே என்னை நீக்கித் தான் அவனிடத்தே தாழும்; எ - று.

உறழ்அல் விகாரம்.

இத்தாழிசை மூன்றும் மறுத்துரைப்பதுபோல் உவகைபற்றிக் கூறியன. *"உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு - மென்னுற் றனகொ லிவையெனி னல்லது - கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை" என்பதனால் இந்நெஞ்சிற்குத் தன்றன்மையென்பதொன்றின்றியது என்னென்றவாறுகாண்க.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

பிறைபுரை * * * யார்க்கு—எ-து, பிறையையொத்த அழகிய நுதலினையுடையாய்! தமக்கு வலியாகாதே அவனிடத்தே நீழ் அற்றுச் செல்லும் நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்குத் தாம் நினைத்தவையெல்லாம் முடிவுபோதல் பொருந்துமோ? பொருந்தாதன்றே! என்றாள்; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்கு இளிவுபிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தால் இற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௨)

௬௮. பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வ[ர்க்கு
மதிமொழி யிடன்மாலை வினைவர்போல் வல்லவர்
செதுமொழி சீத்த செவிசெறு வாக
முதுமொழி நீராப் புலனா வுழவர்
புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ் புனலூர;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௬ம் சூத்.

ஊரன்மன் னுரனல்ல னமக்கென்ன வுடன்வாரா
தோளூர்தொக் கிருந்தநின் பெண்டிரு ணோராகிக்
களையாநின் குறிவந்தெங் கதவஞ்சேர்ந் தசைத்தகை
வளையின்வாய் விடன்மாலை மகளிரை நோவேமோ
கேளல னமக்கவன் குறுகன்மி னெனமற்றெந்
தோளொடு பகைபட்டு நினைவாடு நெஞ்சத்தேம்;

ஊடியார் நலந்தேம்ப வொடியெறிந் தவர்வயின்
மாறீர்க்கு மவன்மார்பின் றெழுந்தசொன் னோவேமோ
முகைவாய்த்த முலைபாயக் குழைந்தநின் றாரெள்ள
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்;

சேரியாற் சென்றுநீ சேர்ந்தவில் வினையினன்
றேரொடு திரிதரும் பாகனைப் பழிப்பேமோ
வொலிகொண்ட சும்மையான் மணமனை குறித்தெம்மிற்
பொலிகெனப் புகுந்தநின் புலையனைக் கண்டியாம்;

என்வாங்கு,

நனவினான் வேறாகும் வேளா முயக்க
மனைவரிற் பெற்றுவந்து மற்றெந்தோள் வாட
வினைய ரெனவுணர்ந்தா ரென்றேக்கற் றாங்குக்
கனவினா னெய்திய செல்வத் தனையதே
யைய வெமக்குநின் மார்பு.

இது பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தி தன்காதன்மிகுதி கூறி ஊடியவாறு கண்டு சென்று சார்ந்த தலைமகனுடன் ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறியது.

(இ - ள்.) பொதுமொழி * * * புனலூர—எ-து, பிறர்க்கும் இம் மண்ணுலகம் பொதுவென்னும் மொழி இன்றாக மண்ணுலகம் முழுதையும் ஆளுஞ் சக்கிரவர்த்திகளுக்கு அறிவாகிய சொல்லைச் சொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய அமைச்சரைப்போல, நூல்வல்ல ஆசிரியராலே பொல்லாவாகிய சொற்கள் இடையிற் புகுதாமற் போக்கப்பட்ட தஞ் செவிகள் செய்யாக, முன்னுள்ள சான்றோர் கூறிய செய்யுட்கள் தஞ் சொல்லை வளர்க்கும் நீராக, அறிவினையுடைய நா

வாகிய ஏராலே உழுது உண்ணும் புலவருடைய புதிய கவிகளைக் கொள்ளைகொண்டு உண்ணும் மதில் சூழ்ந்த புனலையுடைத்தாகிய மதுரையையுடையவனே; எ - று.

இதுவும் பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறியது. •

ஊரன்மன் * * * நெஞ்சத்தேம்—எ-து, நமக்கு ஊரன் மிகவும் பற்றுக்கோடல்லனெனச் சொல்லிப் பின்னர் ஒருவர்கூறியது ஒருவர்கூறாதே ஓரூர் குடியேற்றவேண்டுவாராய்த் திரண்டிருந்த நின் சேரிப்பரத்தையருடனே யாங்களும் ஒப்பாகி, நமக்கிவன் உறவல்லன் அவனை முயங்காதேகொள்ளுங்கோளெனச் சொல்ல, முயங்கக் கருதின எந் தோள்களுடனே மாறுபட்டுப் பின்னை முயங்கக் கருதின நினைவு கெடுகின்ற நெஞ்சத்தினையுடைய யாங்கள் நின் பெண்டிருள் நேராகி ஊரன் உரனல்லனென்ற வார்த்தையைக் களைந்து நின்குறியிடத்தே வந்து ஆண்டுக் காணாமையின் எம்மிடத்தே வந்தாயென்று கருதி எங் கதவத்தைச் சேர்ந்து தட்டின கையின் வளையினாலே தம் வரவினைச் சொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய அப்பரத்தையரை நோவேமோ? அதற்கு யாங்கள் உரியேமல்லேமே; எ-று.

இது * "வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை - யுணர்ந்த போல வுறுப்பினைக் கிழவி - புணர்ந்த வகையிற் புணர்க்கவும் பெறுமே" என்பதனான் உறுப்பினை உணர்வுடையதுபோற் கூறிற்று.

ஊடியார் * * * கோதையேம்—எ-து, முகையின் றன்மை வாய்த்த முலைகள் முயங்குகையினாலே செவ்வி குலைந்த நினது மாலை எம்மை இகழ்ந்துகூறக், கூறுபாட்டினையுடைத்தாகிய வரியினையுடைய பூச்செப்பிலே பயன்படாது தங்கிய மாலைத்தன்மையையுடைய யாங்கள் இற்பரத்தையர் ஊடின மகளிர் ஊடலைத்தீர்த்து முயங்காதே அவர்கள் நலங்கெடும்படி அவரை இடையன்கொன்ற மரமாக்கி வைத்து அச்சேரிப் பரத்தையரிடத்து வேட்கையைத் தீர்க்குமவனுடைய மார்பென்று ஊரிற்பிறந்த சொல்லை நோவேமோ; அதற்கு யாங்கள் உரியேமல்லேமே; எ - று.

ஓடியவெறிந்தென்பது, ஓடியெறிந்தெனவிகாரமாயிற்று.

சேரியாற் * * * கண்டயாம்—எ-து, ஆரவாரத்தை மாறாமற் றன்னிடத்தேகொண்ட ஆரவாரத்தாலே நீ மணஞ்செய்கின்ற

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் பொருளியல், அ-ம் சூத்.

ளேத்து அதனைச் சிறப்பித்துநின்றது, அன்னத்திற்கு அங்கியங்கடவுள் அதிகரியாக மந்திரவிதியாற் சூழுங் கருத்தின்றித் தாமரையைச் சூழ வருகின்ற தொழின்மாத்திரையேகோடலின். அந்தணன் எரிவலஞ் செய்வான்போலக் கருத்தில்லாத அன்னப்பெடையோடே தனிமலரைச் சூழத் திரியும் ஊரவென்றதனான் நீயும் அக்கருத்தின்றிக் குலமகளிரைத் தீவலஞ்செய்து வரைந்துகொண்டு பாதுகாவாது ஒழுகுகின்ற நினக்கு எம்மைப் பாதுகாத்தலுளதாமோவெனக் காமக்கிழத்தியும் உள்ளுறையுவமங் கூறினாளாகவுணர்க. இதனை *"ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை வின்றே" என்று உவமப்போலியிற் கூறிய விதியாற்கொள்க.

தெள்ளரிச் * * * மொழிவாயோ—எ-து, தெளிந்த உள்ளிடுமணியையுடைய சிலம்பு ஆரவாரிப்ப வந்து தெருவிடத்தே தாக்கணங்குபோலத் தாக்கி நின் நெஞ்சை அகப்படுத்திக்கொண்டு பின்னர்க்கைவிட்டவளை நின் வருத்தத்தைச் சொல்லி அழைத்துக்கொள்ளக் கருதிநின்ற நீ அறநியிட்டு வந்த காரியம் வேறொன்றாயிருக்க இவள் தனக்கென ஓர் அறநியுடையளல்லளென்று கருதி இவ்விடத்தே தாழ்ந்தாரைப்போல வந்து பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ-று.

பட்டுழி * * * தீவாயோ—எ-து, நீ சொல்லாதே அகப்பட்ட பரத்தையாது நெஞ்சு வலிதென்று அறியாது பாகனைத் தேரொடும் போகவிட்டவள் உன்னை விருந்தாக எதிர்கொள்ள அவள் வரவினைக் கருதிநின்ற நீ அவள் வரக்காணாமையினாலே நின்னெஞ்சத்திடத்தன வேறுசிலவாயிருக்க இவள் நிறையென்கின்ற குணமுடையளல்லளென்று கருதிப் பொய்வன்மையாலே இவ்விடத்தே வந்து உன் ஊராண்மையாலே அலைக்கக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ-று.

நெஞ்சத்தவென்ற பன்மை தன்வயத்தளாக்கிக்கொள்ளக் கருதிய தொழில்களை.

இணர்ததை * * * தீவாயோ—எ-து, பூங்கொத்து நெருங்கின குளிர்ந்த பொழிலிலே நீ செய்த குறியிடத்தே வந்தவளைப் புணர்ச்சியிடத்தே கொண்டாடி அப்பொழுதே கூடப் புனலாடும்படி பண்ணின நீ நின் நெஞ்சின் மிக்குநடக்கின்றவை வேறொன்றாயிருக்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௨௭ம் சூத்.

இவள் தனக்கென ஒரு நெஞ்சுடையளல்லளென்று கருதி மனச் செருக்காலே இவ்விடத்தே வந்து பரத்தையர்க்குக் கூறும் பயன்படுசொற்களைப் பாழே போக்கக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ - று.

*"வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்த - றாவின் றுரிய தத்தங் கூற்றே" என்பதனாற் றுணிவிலள் நிறையிலளென ஆற்றாமைவாயிலாகத் தலைவன் வந்துழி வெளிப்படக்கூறினாள்.

எனவாங்கு, அசை.

திருக்கேம் * * * கால்—எ-து, பெருமா! நின் அருளால் யாங்கள் மனஞ்செருக்கேம்; எம்மிடத்தே விருப்பமுற்றுக் குறைந் தாய்போலே வந்து நின்று நினக்குத் தகுதிப்பாடில்லாதவற்றைச் செய்யாதே நீ விரும்பினாரிடத்து நீ நுகரக்கருதியவற்றைச் செய்து முடித்து ஆண்டுள்ள விருப்பமற்ற இடத்துப் பின்பு எம்மையும் நினைப்பாயென ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறினாள்; எ-று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௪)

௭0. மணிநிற மலர்ப்பொய்கை மகிழ்ந்தாடு மன்னத்தன்
னணிமிகு சேவலை யகலடை மறைத்தெனக்
கதுமெனக் காணாது கலங்கியம் மடப்பெடை
மதிநிழ னீருட்கண் டதுவென வுவந்தோடித்
துன்னத்தன் னெதிர்வரூஉந் துணைகண்டு மிகநாணிப்
பன்மல ரிடைப்புகூஉம் பழனஞ்சே ரூரகேள்;

நலநீப்பத் துறந்தெம்மை நல்காய்நீ விடுதலிற்
பலநாளும் படாதகண் பாயல்கொண் டியையவாற்
றுணைமலர்க் கோதையார் வைகலும் பாராட்ட
மணமனைத் ததும்புநின் மணமுழவந் தெடுப்புமே;

அகலநீ துறத்தலி னழுதோவா வுண்கணெம்
புதல்வனை மெய்தீண்டப் பொருந்துதல் இயையவா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪௭-ம் சூத்.

னினக்கொத்த நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
றமர்பாடுந் துணங்கையு ளரவம்வந் தெடுப்புமே;

வாராய்நீ துறத்தலின் வருந்திய வெம்மக்காங்கே
நீரிதழ் புலராக்கண் ணிமைகூம்ப விழைபவா
னேரிழை நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
றேர்பூண்ட நெடுநன்மான் றெண்மணிவந் தெடுப்புமே;

எனவாங்கு,

மெல்லியான் செவிமுதன் மேல்வந்தான் காலைபோ
லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண்டி
ரில்லி னெழீஇய யாழ்தழிஇக் கல்லாவாய்ப்
பாணன் புகுதராக் கால்.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் தோழியை வாயில் வேண்ட அவள் வாயினேர்வாள் நெருங்கிக் கூறியது.

(இ - ள்.) மணிநிற * * * ரூரகேள்—எ-து, பலமணிகள் போலும் நிறங்களையுடையவாகிய மலர்களையுடைய பொய்கையிலே சேவலோடு மகிழ்ந்து விளையாடும் அன்னப்பெடை தனது அழகுமிக்க சேவலன்னத்தை அகன்ற தாமரையிலை மறைத்ததாக அதனைக்காணமற் கதுமெனக் கலங்கி அந்த அறியாமையையுடைய பெடை மதியினுடைய நிழலை நீருக்குள்ளே கண்டு அச்சேவலென்று உவந்து ஓடிச்சென்று தன்னைச் சேருதற்கு எதிரோவருகின்ற சேவலைக்கண்டு மிகவும் நாணிப் பல்பூக்களின் செறிவுக்குட் புக்கு ஒளித்திருக்கும் பழனநிலஞ்சூழ்ந்த வூரனே யான் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ - று.

பரத்தையர்சேரியிலே இருந்து நின்னோடே புணர்ந்து விளையாடுகின்ற பரத்தை வேறொரு பரத்தை களவொழுக்கத்தாலே மறைத்துக் கொண்டுபோனளாக நின்னைக் காணாது கதுமெனக் கலங்கி அந்தப் பரத்தையை வேறோர் தலைவன் வதுவையயர்கின்றதனை நீ வதுவையயர்கின்றாயென்று கருதி உவந்து சென்று தன்னைக் கூடுதற்கு எதிரோவருகின்ற நின்னைக் கண்டு இவன் தானே வருகின்றதனை அறியாது நாந் தேடிவந்தோமேயென்று அதற்குநாணித் தன் சுற்றத்திடத்தேயிருந்து நின்னை வருத்துகின்றாளென்று உள்ளுறையுவமங்கூறித் தலைவனைத் தோழிநெருங்கினாள்.

நலநீப்பத் * * * தெடுப்புமே—எ-து, நீ எம்மை நலம்போம்படியாக நீங்கிப் பின்னர் ஒருகாலத்தும் அருளாயாய்க் கைவிடுகையினாலே பலநாளுந் துயிலாத கண்கள் வருத்தமிகுதியால் யாங்கள் இருத்தலாற்றாது ஒருநாட் படுக்கையையும் இடமாகக் கொள்கையினாலே இமைபொருந்துதலுங் கூடும், அதனை இணைந்த மலராற் செய்த கோதையினையுடைய கலைகளெல்லாம் முற்றக்கற்று முதிர்ந்த பரத்தையர் நன்றென்று கொண்டாடும்படி நாடோறும் மணஞ்செய்யும் மனைகளிடத்தே நின்று முழங்கி நின் மணத்தை எமக்கு உணர்த்தும் முழவோசை வந்து போக்கும், அதுவே குறை; எ - று.

இயைப அகரவீற்றுத்தொழிற்பெயர். ஆல் ஐயப்பொருட்டு.

அகலநீ * * * தெடுப்புமே—எ-து, நீ எம்மை நீங்கத் தாந் துயிலைத் துறக்கையினாலே அழுது மாறாத மையுண்கண் எம் மெய்ப்புதல்வனைத் தீண்டுகையினாலே பொருந்துதலுங் கூடும், அதனை நின் இளமைப்பருவச் செவ்விக்கொத்த பரத்தையரை அவர்க்கென்று சமைத்த நெடிய மனையிலே கொண்டுவந்து நின் சுற்றமாகிய பரத்தையர் நின்று பாடுந் துணங்கைக்கூத்தில் எழுந்த ஆரவாரம் வ்ந்து போக்கும், அதுவே குறை; எ - று.

வாராய்நீ * * * தெடுப்புமே—எ-து, நீ ஈண்டு வாராயாய் யாந் துயிலைத் துறக்கையினாலே வருந்திய எமக்கு நீர் வீழ்கின்ற இதழ்போல் நீர் மாறாக் கண்கள் பாயலிலே இமைபொருந்துதலுங் கூடும், அதனை ஒத்த இழையினையுடைய பரத்தையரைத் தமக்குச் சமைத்த நெடிய இல்லிலே கொண்டுவருகையினாலே பிறந்த நின் தேரிலே பூண்ட உயர்ந்த நல்ல குதிரையிற் கட்டின தெளிந்த மணியோசை வந்து போக்கும், அதுவே குறை; எ - று.

எனவாங்கு, அசை.

மெல்லியான் * * * கால்—எ-து, நாற்படையாற் குறைந்த அகத்துழிஞையான் செவியிடத்தே மேலேவந்துவிட்ட புறத்துழிஞையானுடைய பள்ளியெழுச்சிமுரசுபோல மூற்கூறியவெல்லாம் அரிதிற்பெற்ற துயிலையோ போக்குக, பரத்தையர் இல்லிலே வாசித்த யாழைத் தழுவிக்கொண்டு வாயிலாய்த்திரிகின்றதொழியப் பாட்டைத் திருந்தக்கல்லாத வாயினையுடைய பாணன் நம் இல்லின்கண் வாராதவிடத்து; அவன்வரவேகாண் எமக்கு வருத்தமென நெருங்கிக்கூறினாள்; எ - று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

*"வாயிற்கிளவி வெளிப்படக்கிளத்த - றலின்றுரிய தத்தங் கூற்றே" என்பதனாற் றோழி தாழிசைகளில் வெளிப்படக் கூறினாள்.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (ரு)

எக. விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த் பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்சூழும் வளங்கெழு பொய்கையுட்
டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ ரறல்வார
வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தலைவிரீஉந் தண்டுறை நல்லூர;

ஒருநீ பிறரில்லை யவள்பெண்டி ரெனவுரைத்துத்
தேரொடுந் தேற்றிய பாகன்வந் தீயான்கொ [புலை
லோரிற்றான் கொணர்ந்துய்த்தார் புலவியுட் பொறித்த
பாரித்துப் புணர்ந்தநின் பரத்தைமை காணிய;

மடுத்தவன் புகுவழி மறையேனென் றியாழொடு
மெடுத்துச்சூள் பலவுற்ற பாணன்வந் தீயான்கொ [ன்க
லடுத்துத்தன் பொய்யுண்டார்ப் புணர்ந்தநின் னொருத்தி
ணெடுத்துக்கொள் வதுபோலுந் தொடிவடுக் காணிய;

தணந்தனை யெனக்கேட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின்
குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன்வந் தீயான்கொல்
கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி
யணங்குபோற் கமழுநின் னலர்மார்பு காணிய;

என்றுநின்,

றீரா முயக்கம் பெறுநர்ப் புலப்பவர்
யார்நீ வருநாட்போ லமைகுவம்யாம் புக்கீமோ
மாரிக் கவாவுற்றுப் பீள்வாடு நெல்லிற்காங்
காரர்த் துவலை யளித்தது போலுநீ
யோர்யாட் டொருகால் வரவு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், சஎ-ம். சூத்.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனது வரவுகண்டு ஊடிய காமக்கிழத்தி ஊடியவாறுகண்டு சென்று சார்ந்த தலைவனுடன் அவள் ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறியது.

(இ - ள்.) விரிகதிர் * * * நல்லூர—எ-து, மேல்விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு அகற்சியையுடைய விசும்பிலே பரவா நிற்க விடியற்காலத்தே இதழ்கள் முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்து அழகிய தேனை வரியினையுடைய வண்டுகள் அனைத்துங் கூடி நுகர்ந்து அதனானும் அமையாது பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியுஞ் செல்வம் மிக்க பொய்கையிடத்தே தனிமிகுதலாலே பெருக்கு மாறாது வீழ்கின்ற கண்ணினுடைய நீர் காமத்தீயாற் சுவறி அறுதலையுடைத்தாய் ஒழுக அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு இனிதாக அமர்ந்த கணவன் தன் அடியைச் சேர்ந்து இறைஞ்சி மிகவிரைந்து அளித்தலாலே சிறிது மகிழ்பவள் முகம்போலப் பசிய இலைக்குள்ளே நின்ற தாமரையினது தனித்த மலர் தனக்கு வருத்தத்தைச்செய்யும் பனி ஒருகூற்றிலே வடியாநிற்கத் தான் மிகச் செவ்வியின்றி அலருங் குளிர்ந்த துறையினையுடைய நல்ல ஊரனே; எ - று.

இதனால் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையளைப் புணர்ந்து விளையாடி அதனானும் அமையாது பின்னும் அவளைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்துதிரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நின்னைப் பெறாது சுற்றத்திடத்தேயிருந்து கண்ணீர் வாராநிற்க, நீ ஒருகாலத்து அளித்தலிற் சிறிது செவ்வி பெற்றாளாயிருக்கும்படி தலைவியை வைத்தாய், என்னை வருத்துதல் கூறவேண்டுமோவெனக் காமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங் கூறினாள்.

முகம்போலவென்ற வினையுவமந் தாமரைமலர் பனிவாரத் தளைவிடுமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது. இஃது உவமப்போலி. *"இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு - முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப" என்பதனான் இரண்டுந் தோன்றநின்றது.

ஒருநீ * * * காணிய—எ-து, அவன்பெண்டிர் நின்னையொழியப் பிறர் இல்லை அதனை ஓர்ந்துபாரெனக் கூறித் தனக்குத் தெய்வமாகிய தேரைத் தொட்டுச் சூளுற்ற பாகன் ஈண்டு வாரா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உஅ-ம், சூத்.

னோ? தான் கொண்டுவந்த பரத்தையரெல்லாரும் வருதற்குச் சமைத்தோர் இல்லிலே விட்ட பரத்தையர் புலவியாலே அழுந்தின வடுக்கள் நாணமின்மையின் இவை கிடக்கவேண்டுமென்று பரப்பி இட்டுவைக்கையினாலே அவை மறையாமற் கூடிக்கிடந்த நின் பரத்தமையைக் காண்டற்கு. எ - று.

உம்மை சிறப்பு. வந்தீயான் வினைத்திரிசொல். ஓர் என்னுஞ் சொல் உகரம்பெற்று வந்தது.

மடுத்தவன் * * * காணிய—எ-து, அப்பரத்தையர் உடன்பாடின்றித் தானே செல்லுமிடத்து நின்னை மறையேனென்று கூறி யாழாகிய தெய்வத்தோடும் பல தெய்வங்களையுங் கூட்டிப் பல சூளுஞ் சூளுற்ற பாணன் வாரானோ? இவன்செய்தி பொய்யென்று அறிந்துவைத்து மருண்டு அப்பொய்யைப் பலகாலும் அனுபவித்தவர்களைக் கூடின நின் கழுத்தின்கண்ணே அள்ளிக்கொள்ளலாவதொன்றுபோலும் மறையாமற் கிடக்கின்ற தொடித்தழும்பைக் காண்டற்கு; எ - று.

திணர்ந்தனை * * * காணிய—எ-து, நின் தீயகுணங்களை உணர்ந்திருக்கின்ற எமக்கு நீ எங்களை நீங்கினையென்று பிறர் கூறக் கேட்டிருந்து நின் தவறுகளை ஓராதே நினக்கு நற்குணங்கள் உளவாகக் கொண்டாடுந் தோழன் வாரானோ? திரட்சியுடைத்தாகிய குழையினையுடைய மகளிருடைய புணர்ச்சியாற் குலைந்து வீழ்ந்த அறலையுடைய கதுப்பாகிய அணையிலே துஞ்சுகையினாலே தெய்வம்போல மணக்கும் நின் அலர்ந்த மார்பைக் காண்டற்கு; எ - று.

இது நாற்றுச்செவ்வி குலையாமல் வந்தமைகூறலின் மருதத்து விடியற்காலங் கூறிற்றாம்.

என்றுநின் * * * வரவு—எ-து, இங்ஙனம் நின் அன்புநீங்காத முயக்கத்தை என்றும் பெறுகின்ற பரத்தையரை வெறுப்பார் யார்? நீ ஓர் யாண்டிடத்து ஒருகால் வருகின்ற வரவு எமக்கு மழைக்கு அவாவுற்றுத் தோன்றின கதிர் உலரும் நெல்லிற்கு அப்பருவத்தே நிறையப்பெய்யாதே ஆராத சிறுதுவலையைப் பெய்த தன்மைபோல மிக்க வருத்தத்தை தரும்; ஆதலான் நீ வருநாட்போல யாம் ஆற்றியிருப்பேம்; நீ அவர் வருந்தாமல் அவர்மனைக்கட் செல்வாயாக: எ - று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தானிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬)

௭௨. இணைபட நிவந்த நீலமென் சேக்கையுட்
டுணைபுண ரன்னத்தின் றூவிமெல் லணையசைஇச்
சேடியல் வள்ளத்துப் பெய்தபால் சிலகாட்டி
யூடுமென் சிறுகிளி யுணர்ப்பவன் முகம்போலப்
புதுநீர்ப் புதலொற்றப் புணர்திரைப் பிதிர்மல்க
மதிநோக்கி யலர்வித்த வாம்பல்வான் மலர்நண்ணிக்
கடிகயத் தாமரைக் கமழ்முகை கரைமாவின்
வடிதீண்ட வாய்விடூஉம் வயலணி நல்லூர;

கண்ணிநீ கடிகொண்டார்க் கனைதொறும் யாமழப்
பண்ணினாற் களிப்பிக்கும் பாணன்காட் டென்றானோ
பேணானென் றுடன்றவ ருகிர்செய்த வடுவினான்
மேனாணின் றோள்சேர்த்தார் நகைசேர்ந்த விதழினை;

நாடிநின் றூதாடித் துறைச்செல்லா ளூரவ
ராடைகொண் டொலிக்குநின் புலத்திகாட் டென்றாளோ
கூடியார் புனலாடப் புணையாய மார்பினி
லூடியா ரெறிதர வொளிவிட்ட வரக்கினை.

வெறிதுநின் புகழ்களை வேண்டாரி னெடுத்தேத்து
மறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானோ
களிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேற்
குறிபெற்றார் குரற்கூந்தற் கோடுளர்ந்த துகளினை;

எனவாங்கு,

செறிவுற்றே மெம்மைநீ செறிய வறிவுற்
றழிந்துகு நெஞ்சத்தே மல்ல லுழப்பக்
கழிந்தவை யுள்ளாது கண்ட விடத்தே
யழிந்துநிற் பேணிக் கொளலி னிழிந்ததோ
விந்நோ யுழத்த லெமக்கு.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) இணைபட * * * நல்லூர—எ-து, ஐந்துவகை ப்படப் படுத்தலால் உயர்ந்த நீலப்பட்டாற்செய்த மெல்லிய படுக் கையிடத்துக் கிடந்த துணையோடே கூடிய அன்னத்தின் தூவி யாற் செய்த மெல்லிய அணையைச் சார்ந்திருந்து பெருமையியன்ற வெள்ளிவட்டிலிலே வார்த்த பாலைச் சிறிதுகாட்டி அப்பாலை உண்ணா து வெறுத்திருந்த கிளி அதனை உண்டற்கு வேண்டும் மொழிகளைக் கூறி உண்ணப்பண்ணுவித்து அவ்வுணவினுன் மகிழ்ந்து முத்தங் கொள்பவள் முகம்போல மிகுதியுடைய கயத்திடத்துநின்ற புதிய நீரிடத்தனவாகிய பசிய தூறுகளின்மேலே இடைவிடாது வருகி ன்ற திரைகள் மோதுகையினுலே அதன் துவலை மிகாநிற்க இடை நின்ற தாமரையினது கமழாநின்ற முகை தனக்குரிய வண்டு நுகர அலராமல் நின்று கரையில் நின்ற மாவினது வடு மதியைநோக்கி அலர் ந்த ஆம்பலினது வெள்ளிதாகிய மலரை முதற் தீண்டிப் பின்னர்த் தன்னைத் தீண்ட அலரும் வயலணிந்த நல்ல ஊரனே; எ - று.

முகம்போலவென்ற வினையுவமம் மேல்வருகின்ற கருப்பொரு ட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது. "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்ப ஞ்சு சேண - முறுதூவி தாமிவையோ ரைந்து." துணையைப் புணர்ந்த காலத்து மெய்யுருகி உதிர்ந்த தூவி தானும் மிக மெல்லிதாயிருக்குமெ ன்பது உணர்தற்குத் துணைபுணரன்னமென்ருர். பாலைச் சிறிதென் ருது சிலவென்றல் மரூஉ.

தாமரை வண்டு நுகர்வதற்குப் பயன்கொடாது வடுத்தீண்ட அலருமென்பதனுல் நின் தலைவி நீ நுகர்ந்த செவ்விபெருமற் செங்கை யிடத்தே இருந்து பால் உண்ணுத புதல்வன் பால் உணப் பெற்றதற் கு அவனை முத்தங் கொண்டு மகிழ்ந்திருக்குமாறுபோல ஆற்றியிருக்குந் தன்மை எமக்கின்றெனக் காமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங்கூறினுள்.

கண்ணினீ * * * விதழினை—எ-து, நம்மைப் பேணுகின்றி லனென்று கோபித்தவர் தம்மைப் பேணுதற்காக உகிராற்செய்த வடு க்காரணமாக அவர்க்குப் பின்னுள்ள நாளிலே நின் தோளைச் சே ர்ந்த பரத்தையருடைய எயிறு அழுந்தின இதழைத் தங் கூட்டத்திற் பிறந்த இன்பத்தைக் கருதி நீ காவல்கொண்ட பரத்தையரைச் செறி யுந்தோறும் யாம் அழும்படி நின்னைப் பண்ணுலே களிப்பிக்கும் பாணன் எனக்குக் காட்டென்று சொன்னுனே? எ - று.

மேனாளென்றது பின்னாள். யாம் அழப் பண்ணினாற் களிப்பிக்குமென்றது இல்லறம் நிகழ்த்துவதற்கு உரியனவற்றைப் பாடிக் காட்டி யாம் வருந்தாதபடி பண்ணாது பரத்தையரிடத்தே ஒழுகுதற்கு வேண்டுவனவற்றைப் பாடிக் காட்டிக் களிப்பிப்பனென்றவாறு.

நாடிநின் * * * வரக்கினை—எ-து, கூடினமகளிர் புனலாடுதற்குத் தெப்பமாகிய மார்பிலே அப்புனலாட்டுப்பெறாது ஊடியமகளிர் சாதிலிங்கம் இருந்த செப்போடே அதனை எறிதலைச் செய்கையினாலே விளக்கம் மிக்க சாதிலிங்கத்தை நினக்குக் கூடலாம் பரத்தையைத் தேடித் துதாய்த் திரிந்து துறையிற் செல்லாள் ஊரிலுள்ளாருடைய ஆடைகளை இடுவித்துக்கொண்டு ஒலியாமற் திரியும் நின்னுடைய புலத்தி எனக்குக்காட்டென்று சொன்னாளோ? எ-று.

ஒலிக்கும் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. ஒளிக்குமென்றும் பாடம். புலத்தி, செற்றச்சொல்.

வெளிதுநின் * * * தீகளினை—எ-து, கூட்டத்தாற் களித்தல்பிறந்தவருடைய கமழ்கின்ற மாலை முயக்கத்தான் மென்மைபடுதற்குக் காரணமான வடிவின்மேலே அதற்குப்பின்பு நின்னாற் குறியிடம்பெற்றாருடைய பற்றத்திணையுடைத்தாகிய மயிரினுடைய முடியை நீ வகிர்ந்து வகைசெய்து முடிக்கையினாலே வீழ்ந்துகிடந்த பூந்துகளை நின் புகழ்களைக் கேட்கவேண்டாத எங்கள் இல்லிலே ஒருபயனின்றி மிகுத்துக்கொண்டாடும் அறிவில்லாத அந்தணன் அவனைக்காணப்பண்ணென்று சொன்னாளோ? எ-று.

கயம் மென்மை; ஈண்டுத் துவட்சியை உணர்த்திற்று. அறிவுடையந்தணன் இகழ்ச்சி. அவட்கு என உருபுமயக்கமுமாம்.

எனவாங்கு அசை.

செறிவுற்றே * * * லெமக்கு—எ-து, முன்பு எம்மை நீ செறிகையினாலே யாமும் நின்னோடு செறிதலையுற்றேம்; இக்காலத்து நீ செய்யுங் குறைகளை அறியவுற்று அதனாலே அழிந்துகெடுகின்ற நெஞ்சத்தினையுடையேம்; அதன்மேலே வருத்தத்திலே தங்கும்படியாக நீ செய்து கழிந்த இக்குறைகளைக் குறையென்று நினையாதே நின்னைக் கண்ட இடத்தே நெஞ்சழிந்து நின்னைப் பேணிக்கொள்ளுதலின் இக்காமநோயிலே தங்குதல் எமக்குத் தாழ்ந்ததொரு தொழிலோ? இஃது இழிந்ததன்றுகாண்; எ-று.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (எ)

எங. அகன்றுறை யணிபெறப் புதலொடு தாழ்ந்த
பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை
கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தாற்
றண்கமழ் நறுந்தேற லுண்பவன் முகம்போல
வண்பிணி தளைவிடூஉம் வயலணி நல்லூர;

நோதக்கா யெனநின்னை நொந்தீவா ரில்வழித்
தீதிலேன யானெனத் தேற்றிய வருதிமன்
ஞெகிழ்தொடி யிளையவ ரிடைமுலைத் தாதுசோர்ந்
திதழ்வனப் பிழந்தநின் கண்ணிவந் துரையாக்கால்;

கனற்றிநீ செய்வது கடிந்தீவா ரில்வழி
மனத்திற்றீ திலனென மயக்கிய வருதிமன்
னலமர''லுண்கண்ணா ராய்கோதை குழைத்தநின்
மலர்மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம்வந் துரையாக்கால்;

என்னைநீ செய்யினு முரைத்தீவா ரில்வழி
முன்னடிப் பணிந்தெம்மை யுணர்த்திய வருதிமன்
னிரைதொடி நல்லவர் துணங்கையுட் டலைக்கொள்ளக்
கரையிடைக் கிழிந்தநின் காழகம்வந் துரையாக்கால்;

எனவாங்கு,

மண்டுநீ ராரா மலிகடல் போலுநின்
றண்டாப் பரத்தை தலைக்கொள்ள நாளும்
புலத்தகைப் பெண்டிரைத் தேற்றிமற் றியாமேற்
றேலாமோ நின்பொய் மருண்டு.

இது "தங்கிய வொழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி - யெங்கையர்க் குரையென விரத்தற்கட்" தலைவி கூறியது.

(இ - ள்.) அகன்றுறை * * * நல்லூர—எ-து, அகன்ற நீருண்ணுந்துறை அழகுபெறும்படி சிறுதூறோடே வந்து தாழ்ந்து

கிடந்த பகன்றையினது பூவைச்சேரும்படி வளர்ந்த பசிய இலையினை யுடைய தாமரைமுகை கண் வெறிகொள்ளும்படி ஒளிவிட்ட வெள் ளிவள்ளத்தாலே குளிர்ந்த நறிய கள்ளை உண்பவள் முகம்போல வளவிய முறுக்குநெகிழும் வயலணிந்த நல்ல ஊரனே ; எ - று.

வெள்ளியவள்ளமென்பது *“மென்மையு மிடைமையும் வரூஉங் காலை - யின்மை வேண்டு மென்மனார் புலவர்” என்பத னால் அம்முச்சாரியையின் மகரங் கெட்டு அகரம் யகரவுடம்படு மெய்பெற்று நின்றது.

அகன்றதுறை பரத்தையர்சேரியாகவும், அழகுபெறும்படி புதலொடுவந்து தாழ்ந்த மணமில்லாத பகன்றைப்பூப் பாணர்முத லிய வாயில்களோடே வந்து தங்கின அன்பில்லாத பரத்தையராக வும், அதனை உற நீண்ட தாமரை அப்பரத்தையரிடத்தே சேர்ந்த தலைவனாகவும், அத்தாமரை கள்ளைத் தீதென்று உணர்ந்துவைத்தும் அதனை உண்டு களிக்கின்றவள் முகம்போலத் தளைவிடுதல் அன்பில் லாத மகளிரிடத்துப் பெறுகின்ற இன்பநுகர்ச்சி தீதென்று உண ர்ந்துவைத்தும் அதனை நுகர்ந்து மகிழ்கின்ற தலைவனாகவும் உள் ளுறையுவமங்கொள்க. முகம்போலவென்னும் ஏனையுவமங் கருப் பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது.

நோதக்காய் * * * துறையாக்கால்—எ-து, நீ நீங்குத லான் நெகிழ்ந்த தொடியினையுடைய பரத்தையருடைய முலையி டையிலே தாதுக்கள் உதிர்ந்து இதழ்கள் அழகிழந்த நின் கண்ணி நினக்கு உட்பகையாய்வந்து நின் பரத்தைமையை எமக்கு உணர் யாதபொழுது நீ யாங்கள் வெறுக்கத்தக்க பரத்தைமையையென்று ஒருகாலத்தும் நின்னை வெறுப்பார் இல்லாத இடத்தே யான் தீதிலே னென்று தேற்றுதற்கு வருவாய், அதனாற் பெற்றதென்? எ - று.

கனற்றிநீ * * * துறையாக்கால்—எ-து, தம்வயத்தராதற் கு உரியாரைத் தேடிச் சுழல்கின்ற மையுண்கண்ணினையுடைய பரத் தையருடைய அழகிய மாலைகள் முயக்கத்தாற் குழைவித்த நின் ம லர்ந்த மார்பிற் பூசின பாடழிந்த சந்தனம் நினக்கு உட்பகையாய் வந்து நின் பரத்தைமையை எமக்கு உணர்யாதபொழுது நெஞ்சைக் கனலப்பண்ணி நீ ஒழுகுகின்ற பரத்தைமையை வெறுப்பார் இல்லாத இடத்தே யான் தீதுடையென் அல்லேனென்று எங்கள் மனத்திடத் தே ஊடலுணர்த்துதற்கு வருவாய், அதனாற் பெற்றதென்? எ - று.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புணரியல், உஅ-ம். சூத்.

என்னைநீ * * * துனையாக்கால்—எ-து, நிரைத்த தொடியினையுடைய பரத்தையர் ஆடுந் துணங்கைக்கூத்திடத்தே நீ சென்று தலைக்கைகொடுத்தற் தொழிலை நின்னிடத்தே கொள்கையினாலே அவர் சிலம்பு தொடக்கிக் கனையிடத்தே கிழிந்த நின்னுடைய நீல ஆடை நினக்கு உட்பகையாய் வந்து நின் பரத்தைமையை எமக்கு உணையாதபொழுது எப்படிப் பெரிய குறைகளைச்செய்யினும் இக்குறைகளைச் செய்யாநின்றாயென்று கூறுவார் இல்லாத இடத்தே அடி-முன்னே பணிந்து எம்மை ஊடலுணர்த்துதற்கு வருவாய், அதனாற்பெற்றதென்? எ - று.

* "பயங்கெழு துணையணை புல்லிய புல்லா - துயங்குவள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிப் - புல்லென முன்னிய நிறையழி பொழுதின் - மெல்லென் சீறடி புல்லிய விரவினும்" என்பதனான் முன்னடிப்பணிந்தென்றார்.

எனவாங்கு அசை.

மண்டுநீ * * * மருண்டு—எ-து, யாற்றினின்று மிக்குச் சென்றுவீழ்கின்ற நீரால் நிறையாத மிகுகடல்போலும் நின் அமையாத பரத்தைமை மேலிகைகையினாலே நாடோறும் நின்னொடு புலக்குந் தகுதியையுடைய பெண்டிரைத் தெளிவிப்பாய், பின்னை யாமாயின் நின்பொய்யை மெய்யாக நினைந்து நினக்குத் தோலாதிருப்பேமோ? தோற்பேமன்றே? என்று எங்கையர்க்கு உணையென்றாள்; எ - று.

இதனாற் றலைவிக்கு முனிவுபிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௩)

௭௪. பொய்கைப்பூப் புதிதுண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தற்றா தமர்ந்தாடிப் பாசடைச் செப்பினுட்
செய்தியற் றியதுபோல் வயற்பூத்த தாமரை
மைதபு கிளர்கொட்டை மாண்பதிப் படர்தரூஉங்
கொய்குழை யகைகாஞ்சித் துறையணி நல்லூர;

அன்பில னறனில னெனப்படா னெனவேத்தி
நின்புகழ் பலபாடும் பாணனு மேமுற்றான்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫-ம் சூத்.

நஞ்சுயிர் செகுத்தலு மறிந்துண் டாங் களியின்மை
கண்டுநின் மொழிதேறும் பெண்டிரு மேமுற்றார்;
முன்பகற் றலைக்கூடி நன்பக லவணீத்துப்
பின்பகற் பிறர்த்தேரு நெஞ்சமு மேமுற்றாய்;

எனவாங்கு,

கிண்கிணி மணித்தாரோ டொலித்தார்ப்ப வொண்டொ
பேரமர்க் கண்ணார்க்கும் படுவலை யிதுவென [டிப்
ஊரவ ருடனகத் திரிதருந்
தேரோ முற்றன்று நின்னினும் பெரிதே.

இது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தியை அவன் இவ்வகையன கூற நீ ஏமுற்றாயோவென்றாற்கு அவள் கூறியது.

(இ-ள்.) பொய்கைப்பூ * * * நல்லூர—எ-து, பொய்கையிடத்துப் பூவினுடைய தேனையுண்ட வரியினையுடைய வண்டு கழியிடத்துப் பூத்த நெய்தற்பூவிற் றாதை மனம்பொருந்தி நுகர்ந்து வயலிடத்துப் பசிய இலையினையுடைய தான்றோன்றுங் கழங்கிடத்தைக் கைசெய்துபண்ணினதுபோலப் பூத்த, கரிய இதழ்பொதிந்த, நீங்குகின்ற தாமரைப்பூவினது விளங்குகின்ற கொட்டையாகிய மாட்சிமையையுடைய பதியிடத்தே மீண்டுவரும் மகளிர் கொய்யுந் தழை தளிர்க்கின்ற காஞ்சிமரத்தினையுடைய துறையணிந்த நல்லவூரனே; எ-று.

மைதபுதாமரையெனக் கூட்டுக. தேரோற்றிக்கொண்டுவந்த பரத்தையரை முற்படநுகர்ந்து பின்னர்ச் சேரிப்பரத்தையரை நுகர்ந்து விடியற்காலத்துத் தலைவிமனைவயிற் செல்கின்ற ஊரனென்று காமக்கிழத்தி புலந்துகூறினாள்.

அன்பில * * * மேமுற்றான்—எ-து, அவனை அன்புடையனல்லனென்றும் அறனுடையனல்லனென்றும் நீ சொல்லப்படாதென்று நின்னைப் புகழ்ந்து நின் புகழ் பலவற்றையும் பாடிக்காட்டும் பாணனும் பித்தேறினான்; எ-று.

நஞ்சுயிர் * * * மேமுற்றார்—எ-து, நஞ்சு தன்னை நுகர்ந்தார் உயிரைப்போக்குதலையும் அறிந்துவைத்து உண்டாற்போல நின் மனக்

கருத்து அருளின்றி வருந்துதலைக்கண்டுவைத்துப் பின்னும் நின்பொய்மொழியை மெய்யாகத்தெளியும் பரத்தையரும் பித்தேறினர்; எ-று.

செருத்தலுமென்ற உம்மை சிறப்பு.

முன்பகற் * * * மேமூற்றாய்—எ-து, நாட்காலமெல்லாம் ஒருத்தியிடத்தே கூடியிருந்து உச்சிக்காலமெல்லாம் அவளைக்கைவிட்டுப் பலரிடத்தே சென்று அந்திக்காலத்திற் கூடுதற்கு வேறுசிலரை ஆராயும் நின் நெஞ்சமும் பித்தேறினாய்; எ - று.

அவளையென்னும் இரண்டாவது *"ஒழியாதுவருதலும்" என்றதனாற் சிறுபான்மை ஒழிந்துநின்றது. நெஞ்சமும் எழுற்றாயெனச் சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. உம்மைகள் எண்ணும்மை.

ஏனவாங்கு, அசை.

கிண்கிணி * * * பெரிதே—எ-து, சதங்கை தண்டை சிறுமணிகள் கோத்த தாருடனே ஒலியெழுந்து ஆரவாரிப்ப ஒள்ளிதாகிய தொடியினையுடைய பெருத்து அமர்ந்த கண்ணினையுடைய பரத்தையர்க்கும் அவர்கள் அகப்படுத்தற்குக் காரணமான வலை இதுவென்று சொல்லி ஊரிலுள்ளார் சேரச் சிரிக்கும்படி திரிதருந் தேர் நின்னினும் பெரிதாகப் பித்தேறிற்று; யான் பித்தேறிலேனென்று ஊடினாள்; எ-று.

தேரென்றது ஆகுபெயராய்ப் பாகனையுணர்த்திற்று.

இதனான் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது சிறுமைக்கெல்லைகூறிய ஈரடித்தாழிசையான் வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௯)

௭௫. நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய
நேரிதழ் மாம்ப னிரையிதழ் கொண்மார்
சீரார் சேயிழை யொலிப்ப வோடு
மோரை மகளி ரோதை வெரீஇ
யார லார்கை யுஞ்சிறைத் தொழுதி
யுயர்ந்த பொங்க ருயர்மர மேறி
யமர்க்கண் மகளி ரலைப்பிய வந்நோய்
தமர்க்குரைப் பனபோற் பல்குரல் பயிற்று

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, ௩௧-ம் சூத்.

றூய்யர்ந்த போரி னெலிநல் லூரன்
புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்ய னாயின்
வதுவை நாளால் வைகலு மஃதியா
னேவேன் றோழி நோவாய் நீயென
வெற்பார்த் துறுவோய் கேளினித் தெற்றென ;

எல்லினை வருதி யெவன்கூறித் தனையெனச்
சொல்லா திருப்பெ னாயி னொல்லென
விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த
விருந்தெதிர் கோடலின் மறப்ப லென்றும் ;

வாடிய பூவொடு வாரலெம் மனையென
ஊடி யிருப்பெ னாயி னீடா
தச்சா றாக வுணரிய வருபவன்
பொய்ச்சூ ளஞ்சிப் புலவே னாகுவல்;

பகலாண் டல்கினை பரத்த வென்றியா
னிகலி யிருப்பெ னாயிற் றான்றன்
முதல்வன் பெரும்பெயர் முறையுளி பெற்ற
புதல்வற் புல்லிப் பொய்த்துயி றுஞ்சும்;

ஆங்க,

விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ ளஞ்சவு
மரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவு
மாங்கவிந் தொழியுமென் புலவி தாங்கா
தவ்வ விடத்தா னவையவை காணப்
பூங்கண் மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கு
மாய மகிழ்நன் பரத்தைமை
நோவேன் றோழி கடனமக் கெனவே.

இது தலைவன் நாடோறும் வதுவையயர்ந்து வந்தால் யான் அதற்குப் பொறேனாக நீ ஊடலின்றி அவன் வந்தபொழுதே எதிர் கொள்ளுதியென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் அதற்குக் காரணங் கூறியது.

(இ - ள்.) நீரார் * * * தெற்றெனா—எ-து, நீர் நிறைந்த செய்யில் வளர்ந்த ஒத்த இதழையுடைய நெய்தற்பூவோடே ஆம்பலினது நிரைந்த இதழையுடைய பூக்களைப் பறித்துக்கோடற்குத் தலைமை நிறைந்த சிவந்த சிலம்பு முதலியன ஒலிப்ப ஓடுகின்ற விளையாட்டினையுடைய மகளிருடைய ஆரவாரத்திற்கு வெருவியெழுந்து ஆரல்மீனை உண்டலையுடைய அழகிய சிறகினையுடைய பறவைத்திரள் உயர்ந்த மரத்தில் உயர்ந்த கொம்பிலே ஏறியிருந்து போரைச்செய்யுங் கண்ணினையுடைய மகளிர் தம்மை அலைக்க அந்தநோயை அம்மகளிருடைய சுற்றத்தார்க்குக் கூறுவனபோலப் பலகுரலாலே பலகாலுஞ் சொல்லும் உயர்ந்த போர்களால் உண்டாகிய ஆரவாரத்தினையுடைய நல்ல ஊரினையுடையவன் புதிய பரத்தையரை மணஞ்செய்தலை எக்காலமும் விரும்புவனாயின், அதற்கேற்ப நாள்களும் வதுவைக்கு உரிய நாளாயிருக்குமாயின், அவ்வொழுக்கத்திற்குத் தோழீ! யான் வருந்துவேன், நீ அதற்கு ஒருகாலமும் வருந்தாயெனச் சொல்லி என்னைப் பார்த்து வருத்தமுறுகின்றவளே! இனி அவன் செய்தியை நின் நெஞ்சு தெளியும்படியாகக் கேள்; எ-று.

உயர்ந்தாரோடு இழிந்தாரையுந் தத்தம் மனைகளினின்றுங் கொண்டுபோந்து வருந்த விடுதற்கு விறலி முதலிய வாயிலோர் செல்கின்ற ஆரவாரத்தைக் கேட்டு வெருவி அவனை அரிதிற்பெற்றுழி நுகர்ந்து வருந்தியிருக்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் பின்பு அவன் செலுத்துகின்ற வாயில்கட்கு எய்தாத இடங்களிலே புலந்திருந்து அவன் வாயில்களைத் தம்மை வருத்தின நோவை அவர் சுற்றத்தார்க்குப் பலகாலும் முறைப்பட்டுக் கூறும் ஊரனென உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

எல்லினை * * * லென்றும்—எ-து, வதுவை அயர்ந்தபின்பு விளக்கத்தினையுடையையாய் வாராநின்றாய், எம்மை எத்தன்மையாகக் கருதினையெனப் புலந்துகூறிப் பின்னர் ஒருமொழியைக் கூறாதிருப்பேனாயின் அது நீங்கப், பரந்த கழுத்தின் மயிரினையும் மனச்செருக்கினையுமுடைய குதிரை பூண்ட தேரிலே ஆரவாரிப்பக் கொண்டுவந்த விருந்தினரை எதிர்கொள்ளுகையினாலே எந்நாளும் புலவியை மறப்பேன்; எ-று.

வாடிப் * * * ஞதுவல்—எ-து, முயக்கத்தால் வாடிய பூவோடே எம்மனையிடத்து வாராதேகொள்ளென்று கூறி யான் ஊடியிருப்பேனாயின் நீடியாமற் தன் பொய்ச்சூளுக்கு நாம் அஞ்சும் அச்ச

மே தான் ஊடலுணர்த்தும் வழியாக ஊடலுணர்த்துதற்கு வருபவனுடைய பொய்யாகிய சூளுக்கு அஞ்சிப் புலவேனாயிருப்பேன்; எ-று.

"அஞ்சியச்சுறுத்தலும்" என்றாற்போல அச்சம் அச்சு என விகாரமாய் நின்றது.

பகலாண் * * * றஞ்சும்—எ-து, பரத்தைமையையுடையவனே! பகற்பொழுதெல்லாம் பரத்தையர் மனையிலே தங்கினாயென்று கூறி யான் அவனுடனே மாறுபட்டிருப்பேனாயிற் தான் தன்னுடைய தந்தையுடைய பெரிய பெயரைப் பெறுமுறையாற் பெற்ற புதல்வனைத் தழுவிப் பொய்யாகிய துயிலைக்கொண்டு வருந்தும்; எ-று.

துஞ்சுதல் இறந்துபடுதல். 'பகலாண்டல்கினை' எனவே உண்டிக்காலத்தும் வந்திலையென்றாள்.

ஆங்க, அசை.

விருந்தெதிர் * * * கென்வே—எ-து, தோழீ! பூப்போலுங் கண்ணையுடைய மகளிருடைய கைசெய்த நலத்தைக் கெடுக்கும் பொய்யைவல்ல மகிழ்நனது பரத்தைமையாலே வதுவையயர்ந்து வந்த மனைதோறும் அவர் புலவியாற் செய்த வடுக்களைக் கண்டிருக்க நமக்கு முறைமையாயிற்றென்று கருதி யான் நொந்திருப்பேன்; ஆயின் யான் இங்ஙனமாகவும் விருந்தினரை எதிர்கொள்ளுதலைச் செய்கையினாலும் அவன் பொய்யாகிய சூளால் நமக்கு வருத்தம் வருமென்று அஞ்சுகையினாலும் பெறுதற்கரிய புதல்வனை முயங்கிக்கொண்டு வருந்தக்காண்கையினாலும் என் நெஞ்சு புலவியை முழுக்கத் தாங்காது; தாங்காதபடியாலே அவ்விடத்துப் புலவி கெட்டுப்போகாநிற்கும்; இதுகாண் யான் உறுகின்ற துன்பமென்றாள்; எ-று.

இதனாற் பிறர் இகழ்ந்தமைபற்றித் தலைவிக்கு எள்ளல் பிறந்தது.

இது *"தரவே தானு நாலடி யிழிபா - யாறி ரண்டுயர் பேறவும் படுமே" என்றதனில் ஏறவுமென்ற உம்மையாற் சிறுபான்மை பதின்மூன்றடியும் வருமென்றலிற் பதின்மூன்றடியான் வந்த தரவுந் தாழம்பட்ட ஓசையின்றித் தரவகப்பட்ட இடைநிலைப்பாட்டும் ஆங்கவென்னுந் தனிச்சொல்லும் எழுடிச்சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.(௯0)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௩௩-ம் சூத்.

எ௬. புனையிழை நோக்கியும் புனலாடப் புறஞ்சூழ்ந்து
மணிவரி தைஇயும் மில்வந்து வணங்கியு
நினையுபு வருந்துமிந் நெடுந்தகை திறத்திவ்வூ
ரினையளென் றெடுத்தோதற் கனையையோ நீயென
வினவுதி யாயின் விளங்கிழாய் கேளினி;

செவ்விரல் சிவப்பூரச் சேட்சென்ற யென்றவன்
பௌவநீர்ச் சாய்க்கொழுதிப் பாவைதந் தனைத்தற்கோ
கௌவைநோ யுற்றவர் காணாது கடுத்தசொல்
லொவ்வாவென் றுணராய்நீ யொருநிலையேயுரைத்ததை;

ஒடுங்கியாம் புகலொல்லேம் பெயர்தர வவன்கண்டு
நெடுங்கய மலர்வாங்கி நெறித்துத்தந் தனைத்தற்கோ
விடுத்தவர் விரகின்றி யெடுத்தசொற் பொய்யாகக்
கடிந்தது மிலையாய்நீ கழறிய வந்ததை;

வரிதேற்றாய் நீயென வணங்கிறை யவன்பற்றித்
தெரிவேய்த்தோட் கரும்பெழுதித் தொய்யில்செய் தனை
புரிபுநம்மாயத்தார் பொய்யாகவெடுத்தசொ [த்தற்கோ
லுரித்தென வுணராய்நீ யுலமந்தாய் போன்றதை;

எனவாங்கு,

அரிதினி யாயிழா யதுதேற்றல் புரிபொருங்
கன்றுநம் வதுவையு ணமர்செய்வ தின்றீங்கே
தானயந் திருந்த திவ்வூ ராயி னெவன்கொலோ
நாஞ்செயற் பால தினி.

இஃது *"அச்ச நீடினும்" என்றதனாற் கூட்டமுண்மையுணர்ந்த தோழிக்கு உண்மைகூறுதற்கு அஞ்சிய அச்சம் நீட்டித்துத் தலைவிகூறியது. இது †"திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே" என்னுஞ் சூத்திரவிதியாற் மருதத்துக் குறிஞ்சி வந்தது.

(இ - ள்.) புனையிழை * * * கேளினி—எ-து, கைசெய்த பூண்களைக் கிடக்கும் முறைமையிலே கிடக்கத் திருத்தியும் நாம் நீ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ௦-ம், சூத்.
† ,, ,, அகத்திணையியல், ௧௨-ம் ,,

ரிலே விளையாட நமக்கோர் ஏதம் வாராமற் புறத்தே சூழ்ந்து திரிந்தும் அழகிய தொய்யிலெழுதியும் நம்முடைய சிற்றிலிலே வந்து ஏவற்றொழிலைச் செய்துங் கூட்டத்தை நினைந்து வருந்துகின்ற இந்தப் பெரிய தகுதிப்பாட்டையுடையவனிடத்தே கூட்டத்தையுடையளென்று இவ்வூரிலுள்ளார் பலகாலுங் கூறுதற்கு நீ அங்ஙனம் ஒருகூட்டத்தையுடையையோவென்று கேட்கின்றாயாயின், விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ - று.

செவ்விரல் * * * யுரைத்ததை—எ-து, அலர் தூற்றுதலில்லாதபொழுது வருத்தமுற்றிருந்த மகளிர் இது தகாதென்று ஆராயாதே ஐயுற்றுக் கூறியசொல் இவட்குப் பொருந்தாவென்று அறியாயாய் நீயும் அவர்கள் சொன்ன நிலையிலே சொன்னது சிவந்தவிரல் மிகச்சிவப்புப் பரக்கும்படியாக நெடும்பொழுதுநின்று வாங்கினாயென்றுசொல்லி அவன் கடல் நீர் வந்து ஏறின கழியிடத்துத் தண்டான்கோரையைப் பறித்துக் கிழித்துப் பாவையாக்கித் தந்த அச்சிற்றுபகாரத்திற்கோ? எ - று.

நீர் ஆகுபெயர். * "ஒன்றேவேறே" என்பதனால் வேற்றுநிலமாயிற்று, மருதத்துத் தலைவி நெய்தலில் நேர்பட்டமையின்.

ஒடுங்கியாம் * * * வந்ததை—எ-து, தீயவொன்று எல்லாருங் கைவிடப்பட்ட மகளிர் அங்ஙனங் கூறுதல் தீதென்று உணரவல்ல விரகின்றிப் பல்காற் கூறிய சொல் பொய்யாகக் கெடும்படி தவிர்த்ததுவுமில்லையாய் நீ என்னைக் கோபித்தற்கு வந்தது கூசியாம் உட்புகுதலைப் பொருந்தேமாய் மீள அவன் அதனைக் கண்டு நெடிய கயத்தின் மலரைப் பறித்துப் புறவிதழை ஒடித்துத் தந்த அச்சிற்றுபகாரத்திற்கோ? எ - று.

தந்த, விடுத்த, இவை விகாரம்.

வரிதேற்றாய் * * * போன்றதை—எ-து, காவல்புரிந்து காக்கின்ற நம் ஆயத்தார் காவல் பொய்யாம்படி இவ்வூரார் பலகாற் கூறிய கூற்றை நீ பொய்யென்றுணராயாய் இவட்கு உரித்தென்று கருதி உலமந்தாரைப்போலே இருந்தது நீ தொய்யிலெழுத அறியாவென்று கூறி வளைந்த முன்கையை அவன் பிடித்துத் தெரிந்த வேய்போலுந் தோளிலே கரும்பை எழுதித் தொய்யிற்குழம்பான் மற்றும் எழுதுதற்கு உரியனவற்றை எழுதின அச்சிற்றுபகாரத்திற்கோ? எ-று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ-ம் சூத்.

செய்த, உரித்து, இவை விகாரம்.

எனவாங்கு—எ-து, என்றியானினக்குக் கூறும்படியாக; எ-று.

ஆங்கு, அசை.

அரிதினி * * * தினி—எ-து, நின் நெஞ்சிடத்து நிகழ்ந்த இக்காரியம் ஆயிழாய் இனித் தெளிவித்தலரிது. இனி நம்முடைய வதுவையிடத்தே நஞ் சுற்றத்தார் சேர விரும்பி அன்று செய்யுங் காரியத்தை இன்று இவ்விடத்தே இவ்வூர் விரும்பியிருந்ததாயின் அதற்கு நாஞ் செய்தற்பகுதியையுடைய காரியம் எக்காரியம்? எ - று.

இது தலைவி தோழிக்குக்கூறியது.

*"பன்னூறு பகையினுந் தன்வயின் வரூஉ - நன்னய மருங்கி னாட்டம் வேண்டலிற் - றுணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந் - துணையோர் கரும மாக லான" என்பதனான் வினவுதியாயினென நாட்டம் நிகழ்ந்தவாறுஞ் சுரிதகத்துக் கூட்டங் கூறித் துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவியதாயவாறுங் காண்க.

இதனாற் தலைவிக்கு அச்சம் நிகழ்ந்தது. இதனைத் தோழி கூற்றாக்கி உரைப்பாரும் உளர்.

இஃது ஆசிரியத்தளையுங் கலித்தளையும் விரவி †ஐஞ்சீரடியும் வந்த வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. ‡"வெண்பாவியலினும் பண்புற முடியும்" என்பதனால் வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்றது. இது §"வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு - மைஞ்சீரடியு முளவென மொழிப" என்பதனான் ஐஞ்சீரடியும் வந்தது. (கக)

எஎ. இணையிரண் டியைந்தொத்த முகைநாப்பட் பிறிதி
துணையின்றித் தளைவிட்ட தாமரைத் தனிமலர் [யாதுந்
திருமுக மிறைஞ்சினள் வீழ்பவற் கினைபவ
ளரிமதர் மழைக்கண்ணீ ரலர்முலைமேற் றெறிப்பபோற்
றகைமலர்ப் பழனத்த புள்ளொற்ற வொசிந்தொல்கி
மிகநனி சேர்ந்தலும் முகைமிசை யம்மல
ரகவிதழ்த் தண்பனி யுறைத்தரு மூரகேள்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், கஉ-ம் சூத்.
† "தானயந் திருந்திய வூராயி னெவன்சொலோ" என நாற்சீரக்கினும் அமையும்,
‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், எஎ-ம் சூத்.
§ ,, ,, ,, சக-ம் ,,

தண்டளிர்த் தகைபூத்த தாதெழி னலஞ்செலக்
கொண்டுநீ மாறிய கவின்பெறல் வேண்டேன்மன்
னுண்டாதல் சாலாவென் னுயிர்சாத லுணர்ந்துநின்
பெண்டெனப் பிறர்கூறும் பழிமாறப் பெறுகற்பின்;

பொன்னெனப் பசந்தகண் போதெழி னலஞ்செலத்
தொன்னல மிழந்தகண் டுயில்பெறல் வேண்டேன்மன்
னின்னணங் குற்றவர் நீசெய்யுங் கொடுமைக
ளென்னுழை வந்துநொந் துரையாமற் பெறுகற்பின்;

மாசற மண்ணுற்ற மணியேசு மிருங்கூந்தல்
வீசேர்ந்து வண்டார்க்குங் கவின்பெறல் வேண்டேன்மன்
னோய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை
நீசேர்ந்த வில்வினாய் வாராமற் பெறுகற்பின்;

ஆங்க,

கடைஇய நின்மார்பு தோயல மென்னு
மிடையு நிறையு மெளிதோநிற் காணிற்
கடவுபு கைத்தங்கா நெஞ்சென்னுந் தம்மோ
டுடன்வாழ் பகையுடை யார்க்கு.

இது பரத்தையர் சேரியிற் சென்று வந்த தலைவனோடு ஊடிய தலைவி ஊடறீர்கின்றாள் கூறியது.

(இ-ள்.) இணையிரண் * * * மூரகேள்—எ-து, தாமரையிற் தனித்த மலர்கள் இரண்டு தம்மிற் சேர்ந்து ஒப்பொத்த முகைகளுக்கு நடுவே நின்று வேறொரு பூக்கள் சிறிதுந் தன் அருகு சேர்தலின்றி முறுக்கு அவிழ்ந்தன; தான் விரும்பப்பட்டவனுக்கு அழகினையுடைய முகங் கவிழ்ந்து அழுகின்றவளுடைய செவ்வரியினையுஞ் செருக்கினையுங் குளிர்ச்சியினையுமுடைய கண்ணின் நீர் அடிக்கொண்ட முலைமேல் வீழ்வனபோல அப்பூக்கள் அழகினையுடைத்தாகிய மலர்களையுடைய பழனத்திடத்தனவாகிய பறவைகள் வந்து தாக்க மிகவுஞ் சாய்ந்து வளைந்து மிகவும் அணைந்த அந்த முகைகளின்மேலே தம்முடைய உள்ளின் இதழினின்ற நீரைத் துளித்தலைத் தருகின்ற ஊரனே கேள்; எ-று.

அம்மலர் புள்ளொற்ற ஒல்கி அம்முகைகளின்மேலே தண்பனியுறைத்தரும் ஊர என்றதனாற் சேரிப்பரத்தையர் நின்மனைவியரை இகழ்ந்து வந்து அவர்மனை தோறும் நின்னைத் தேடுகையினாலே அவர் வருந்தி அழுகின்ற ஊரவெனத் தலைவி புலந்து கூறினாள்..

அவிழ்ந்தன என வினைமுற்றாக உரைக்க.

தண்டளிர்த் * * * பெறுகற்பின்—எ-து, உண்டென்று கூறுதல் அமையாத என்னுயிர் அந்நிலையினும் நில்லாமற் சாதலை உணர்ந்துவைத்தும் நின் பெண்டென்று பிறர்கூறும் பழி போகப்பெறிற் குளிர்ந்த தளிரிடத்தே வீழ்ந்து அழகு பொலிவுபெற்ற தாதுபோலும் எழிலையுடைய பசலையுஞ் சுணங்கும் எம்மிடத்தினின்றும் போம்படியாக வாங்கிக்கொண்டு நீ பின்பு ஒருகாலுந் தாராதுவிட்ட அழகை யான் பெறுதலை விரும்பேன்; அதனாற் பெற்றதென்? பெண்டென்னும் பெயர் போகாதாயிற்றே;.எ-று.

பெறுகற்பின், வினைத்திரிசொல். மன், கழிவு.

சாதலுணர்ந்துமென்பது நெடுங்காலங் கைவிட்டமை தோன்றநின்றது.

பொன்னெனப் * * * பெறுகற்பின்—எ-து, கண்கள் பூவினது அழகையுடைய நலம்போம்படியாகப் பொன்போலப் பசந்தன; நின்னால் வருத்தமுற்ற பரத்தையர் நீ செய்யுங் கொடுமைகளை என்னிடத்தேவந்து வெறுத்துச்சொல்லாமையை யான் பெறின் இயற்கைநலத்தையும் இழந்த அக்கண் துயில்பெறுதலை விரும்பேன்; அதனாற் பெற்றதென் ? அங்ஙனம் என்னை இகழ்ந்து கூறுதல் தவிராரோ ; எ-று.

பசந்தனவென முற்றாக்குக. இயற்கை நலத்தையும் இழந்த அக்கண்ணெனச் சுட்டாக்கி உரைக்க.

மாசற * * * பெறுகற்பின்—எ-து, நின்னுடைய பாணன் நோவுசேர்ந்த திறப்பண்ணைப்பண்ணி எம்முடைய மனையிடத்தே நீ சென்று சேர்ந்த பரத்தையர் மனையை என்னைக் கேட்டு வாராதிருத்தலை யான் பெறின் மாசறக் கழுவுதலுற்ற நீலமணியை நீ எனக்கு ஒவ்வாயென்று ஏசுங் கரியகூந்தல் பூவணிந்து வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் அழகைப்பெறுதலை யான் விரும்பேன்; அதனாற் பெற்றதென் ? அவன் வினவுதலைத் தவிரானே ; எ - று.

எம்மனை, வேண்டேனென்பது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

ஆங்க, அசை.

கடைஇய * * * யார்க்கு—எ-து, *தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினு - மெய்ம்மை யாக வவர்வயி னுணர்ந்து - தலைத்தாட் கழறற மெதிர்ப்பொழு தின்றே - மலிதலு மூடலு மவையலங் கடையே.'' என்பதனாற் பரத்தையர்முன்னர் அண்மையின் மலிதலும் ஊடலும் நிகழ்த்துத் தலைக்கழறினுள் நின்னைக் காணில் என்னை உன்னிடத்தே செலுத்தித் தானும் நின்னிடத்தே தங்கியிருந்து நெஞ்சென்று சொல்லப்படுந் தம்மோடு ஒன்ருய் வாழப்படுகின்ற உட்பகையையுடையார்க்கு முன்னர் எம்மை நின்மேல் வீழ்வித்த நின் மார்பைக் கூடக்கடவேமல்லேமென்று கருதும் நிறையென்னுங் குணத்தையும் பெறுதலெளிதோ? அஃது அரிதன்ருே? என ஊடறீர்ந்தாள்; எ-று.

இடையும் நெஞ்சென்க. நிறையுமென்னும் உம்மை சிறப்பு.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது. † "அருண்முந் துறுத்த வன்புபொதி கிளவி - பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட்கு முரித்தே." என்பதனால் 'வாராமற் பெறுக்கற்பின்' என்ற தலைவி 'நிற்காணிற் கடவுபு கைத்தங்கா நெஞ்சு' என அவனாற்ருமை கண்டு அருளி நெஞ்சு ஏவல் செய்தன என்று ஓர் பொருள்பயப்பத் தன் அன்பினைக் கரந்தவாறு காண்க.

இது வெள்ளைச் சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௨)

எஅ. பன்மலர்ப் பழனத்த பாசடைத் தாமரை
யின்மல ரிமிர்பூதுந் துணைபுணா் இருந்தும்பி
யுண்டுறை யுடைந்தபூப் புனல்சாய்ப்பப் புலந்தூடிப்
பண்புடை நன்னாட்டுப் பகைதலை வந்தென
வதுகைவிட் டகன்ருேரீஇக் காக்கிற்பான் குடைநீழற்
பதிபடர்ந் திறைகொள்ளுங் குடிபோலப் பிறிதுமொரு
பொய்கைசேர்ந் தலமரும் பொழுதினான் மொய்தப
விறைபகை தணிப்பவக் குடிபதிப் பெயர்ந்தாங்கு
நிறைபுன னீங்கவந் தத்தும்பி யம்மலர்ப்
பறைதவிர் பசைவிடூஉம் பாய்புன லூர;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪௧-ம் சூத்.
† ,, ,, கற்பியல் ௨௦-ம் ,,

நீங்குங்கா னிறஞ்சாய்ந்து புணருங்காற் புகழ்பூத்து
நாங்கொண்ட குறிப்பிவ னலமென்னுந் தகையோதா
னெரியிதழ் சோர்ந்துக வேதிலார்ப் புணர்ந்தமை
கரிகூறுங் கண்ணியை யீங்கெம்மில் வருவதை;

சுடர்நோக்கி மலர்ந்தாங்கே படிற்கூம்பு மலர்போலென்
றொடர்நீப்பிற் றொகுமிவ னலமென்னுந் தகையோதா
னலர்நாணிக் கரந்தநோய் கைம்மிகப் பிறர்கூந்தன்
மலர்நாறு மார்பினை யீங்கெம்மில் வருவதை;

பெயினந்திவறப்பிற்சாம்புலத்திற்குப்பெயல்போல்யான்
செலினந்திச்செறிற்சாம்பு மிவளென்னுந்தகையோதான்
முடியுற்ற கோதைபோல் யாம்வாட வேதிலார்
தொடியுற்ற வடுக்காட்டி யீங்கெம்மில் வருவதை;

ஆங்க,

ஐய வமைந்தன் றனைத்தாகப் புக்கீமோ
வெய்யாரும் வீழ்வாரும் வேறாகக் கையின்
முகைமலர்ந் தன்ன முயக்கிற் றகையின்றே
தண்பனி வைக லெமக்கு.

இது பரத்தையர் சேரியிற் சென்று வந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தி ஊடறீர்கின்றாள் கூறியது.

(இ-ள்.) பன்மலர்ப் * * * னல்லூர—எ-து, பலமலர்களையுடைத்தாகிய மருதநிலத்திடத்தனவாகிய பசிய இலைகளையுடைய தாமரையினது கட்கினிய மலரை ஆரவாரித்துச் சென்று ஊதுந் துணையைப்புணர்ந்த கரிய தும்பி பலரும் நீர் உண்ணுந் துறையில் அலர்ந்த பூவைப் பெருகி வந்த நீர் சாயப்பண்ணுகையினாலே அப்பூவிலிருத்தலை வெறுத்து அப்புனலுடனே ஊடி நற்குணங்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு உரிய பகை தம்மிடத்தே வந்ததாக அந்நாட்டை இருப்பல்லவென்று கைவிட்டு நீங்கிப் போய்த் தந் நாட்டைக் காக்கின்றவனுடைய குடைநிழலிலூர்களை இருப்பாக நினைத்துத் தங்குதல்கொள்ளுங் குடிமக்களைப்போல வேறுமொரு பொய்கையைத் தனக்கு இருப்பாக ஆராய்ந்திருந்து பழைய பொய்கையை நினைத்துச் சுழல்கின்ற காலத்தே அவ்விறைவன் வந்த பகையின் வலிகெடும்படியாக அப்ப

கையைப்போக்க அக்குடிமக்கள் பதியிடத்தே மீண்டு சென்றாற்போல அந்நிலத்துள்ளார் போக்க அப்பெரும்புனல் நீங்குகையினாலே மீண்டுவந்து அத்தும்பி அந்தத் தாமரைப்பூவிலே பறத்தலைத் தவிர்ந்து இளைப்பாறும் பரந்த புனலையுடைய நல்ல ஊரனே ; எ-று.

பகை தலைவந்தென இறைகொள்ளுங் குடிபோலத் தும்பி ஊடிந் தேர்ந்து அலமரும்பொழுதிலே அவ்விறை பகைதணிப்ப அக்குடி பதிபெயர்ந்தாற்போலே புனனீங்க மீண்டுவந்த தும்பி அம்மலரிலே அசைவிடும் ஊர என்றதனாற் பல பரத்தையரையுடைய பரத்தையர் சேரியிலே சிறந்தாள் ஒரு பரத்தையை ஆரவாரத்துடனே நீ வதுவையயர அவளை நின் காதற்பரத்தை வந்து கோபித்துத் தீங்கு கூறுகையினாலே வதுவையயர்ந்தவளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வெறுத்துக் காதற்பரத்தையொடும் ஊடி. வேறோர் பரத்தையர் சேரியிலே சென்றிருந்து நீ வதுவையயர்ந்தவளை நினைந்து வருந்துகின்ற காலத்தே அவள் சுற்றத்தார் காதற்பரத்தை கோபத்தை நீக்க மீண்டு சென்று அவளிடத்தே தங்குகின்றாயெனக் காமக்கிழத்தி புலந்துகூறினாள். இது வினையுவமப்போலி. ஏனையுவமமும் வினையுவமம்.

நீங்குங்கா * * * வருவதை—எ-து, எரிபோலும் நிறத்தையுடைய இதழ்கள் வாடி உதிரப் பரத்தையரைப் புணர்ந்தபடியைச் சான்றாய் எமக்குக் கூறுங் கண்ணியையுடையையாய் எம்முடைய இல்லில் யாம் இருக்கின்ற இடத்தே வருகின்ற நிலைமை இவளுடைய நலம் யாம் பிரியுங்காலத்து நிறங்கெட்டுப் புணருங்காலத்துப் பிறர் புகழ்தல் பொலிவுபெற்று நாம் மனத்திற் கொண்ட கருத்தாயிருக்குமென்று நீ குறித்திருக்குந் தகைமைப்பாடோகாண்; எ - று.

சுடர்நோக்கி * * * வருவதை—எ-து, பிறர் கூறும் அலருக்கு நாணி மறைத்த காமநோய் ஒழுக்கத்தெல்லையைக் கடவாநிற்கப் பிறர் கூந்தலின் மணம் நாறுகின்ற மார்பினையுடையையாய் எம்முடைய இல்லிலே யாம் இருக்கின்ற இடத்தே வருகின்ற நிலைமை இவள் நலம் ஆதித்தனைக் கண்டு அலர்ந்த தாமரைப்பூ அந்த ஆதித்தன் அடங்குமளவிற் குவிந்தாற்போல நினது தொடர்ச்சி நீங்கின் வறிதுபட்டிருக்குமென்னுந் தகைமைப்பாடோதான்? எ - று.

பெயினந்தி * * * வருவதை—எ-து, முடியிலே பொருந்தும் மாலைபோல யாம் வாட நின் பரத்தையாது தொடியினாலுற்ற வடுவினைக் காட்டி இவ்விடத்து எம் இல்லிலே யாம் இருக்கின்ற

இடத்தே வருகின்ற நிலைமை இவள் மழைபெய்யிற் செருக்கி அது பெய்யாதொழியிற் புலர்கின்ற நிலத்திற்கு அப்பெயல்கள் பெய்து விளைவித்தும் பெய்யாது கெடுத்தும் போமாறுபோல யான் சென்றேனுயிற் செருக்கிச் செல்லாமல் வருத்திற் கெடுமென்று நீ குறித்திருக்குந் தகைமைப்பாடோதான்; எ - று.

ஆங்க, அசை.

ஐய * * * லெமக்கு—எ-து, நும் பரத்தைமையாற் பலரும் வியக்கத்தக்கன எல்லாம் நுமக்குப் பொருந்திற்று; நும்மைவிரும்புவாரும் நீர்தாம் விரும்புவாருமாகிய பரத்தையரும் உமக்கு வேறுபடும்படியாக ஈண்டு நில்லாதே அவர் மனைக்கண்ணே செல்வீராக; தன் செவ்வியான் அலராது கையினால் வலிய அலர்த்துதலின் முகையலர்ந்தாற்போல இனிதல்லாத முயக்கத்தில் எமக்குக் குளிர்ந்த பனிக்காலம் அப்படிக் கொடிதாயிருக்க நும்மையின்றித் தங்குதல் தகைமையில்லையோ அது தகைமையுண்டோவென ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறினாள்; எ - று.

தண்பனி அலைத்தாகவென்க.

இது கைம்மிகலும் இழிவுமென்னும் மெய்ப்பாடுகள் உணர்த்திற்று.

இது தரவுந் தாழிசையும் இசைநிலையாகிய இடைநிலைக்கிளவியும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கா)

எகூ. புள்ளிமி ழகல்வய லொலிசெங்நெ லிடைப்பூத்த
முள்ளரைத் தாமரை முழுமுதல் சாய்த்ததன்
வள்ளித ழுறநீடி வயங்கிய வொருகதி
ரவைபுக ழரங்கின்மே லாடுவா ளணிநுதல்
வகைபெறச் செரீஇய வயந்தகம்போற் றோன்றுந்
தகைபெறு கழனியந் தண்டுறை யூரகேள்;

அணியொடு வந்தீங்கெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி
மணிபுரை செவ்வாய்நின் மார்பகல நனைப்பவாற்
றோய்ந்தாரை யறிகுவென் யானெனக் கமழுநின்
சாந்தினாற் குறிகொண்டாள் சாய்குவ ளல்லளோ;

புல்லலெம் புதல்வனைப் புகலக னின்மார்பிற்
பல்காழ்முத் தணியாரம் பற்றினன் பரிவானான்
மாணிழை மடநல்லார் முயக்கத்தை நின்மார்பிற்
பூணினாற் குறிகொண்டாள் புலக்குவ ளல்லளோ;
கண்டேயெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி நின்சென்னி
வண்டிமிர் வகையிணர் வாங்கினன் பரிவானா
னண்ணியார்க் காட்டுவ திதுவெனக் கமழுநின்
கண்ணியாற் குறிகொண்டாள் காய்குவ ளல்லளோ;
எனவாங்கு,
பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி.
நீங்கா யிகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
யாங்கே யவர்வயிற் சென்றி யணிசிதைப்பா
னீங்கெம் புதல்வனைத் தந்து.

இது செல்லாக் காலைச் செல்கெனக் கூறி விடுத்தது. அது தலைவன் இனிச் செல்லானென்பது இடமுங் காலமும்பற்றி அறிந்த காலத்து ஊடலுள்ளத்தாற் கூடப் பெறாதாள் செல்கெனக் கூறி விடுத்தாற்றுதலாம்.

(இ - ள்.) புள்ளிமி * * * யூரகேள்—எ-து, பறவைகள் ஒலிக்கின்ற அகன்ற வயலிடத்து ஒலிக்கின்ற செந்நெலிடையிலே பூத்த முள்ளை அரையிலேயுடைய தாமரையை ஒன்றாகிய செந்நென் முதல் சாய்க்கையினாலே இதனுடைய வள்ளினை இதழையுறும்படி வளர்ந்து அப்பூவிலே கிடந்து விளங்கின ஒரு கதிர் அவையினுள்ளார் புகழப்பட்ட அரங்கின்மேலே ஆடுகின்றவளுடைய தலைக்கோலத்தினின்று நுதலிலே தாழும்படி ஒரு வடமாகச் செருகி வைத்த வயந்தகமென்னும் அணிபோலத் தோன்றும் அழகுபெறுகின்ற கழனியையுடைத்தாகிய அழகினையுடைய குளிர்ந்த துறையினையுடைய ஊரனே கேள்; எ - று.

சாய்த்துவயங்கியவென முடிக்க. அணி, தலைக்கோலம். பரத்தையர்சேரியிற் பரத்தையரிடத்தே பொலிவுபெற்ற நின்னை அவர்கள் தம்வசமாகக் கொள்கையினாலே அவர்களில் ஒருத்தி நின்னிடத்தே விடாமற் றங்கி நினக்கு அணியாய்த் தோன்றாநின்றாளென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

அணியொடு * * * ளல்லளோ—எ-து, பரத்தையரிடத்து அணிந்த அணியுடனே இவ்விடத்தே வந்து எம்புதல்வனை எடாதே கொள்; அவனுடைய மணியை ஒக்கின்ற சிவந்த வாயின் நீர் நின் மார்பினுடைய பரப்பையெல்லாம் நனைக்கப்படுவதொன்றாய் இராநின்றது; அஃது அங்ஙனம் நனைத்தால் யான் நின் மார்பின் முயங்கினை அறிவேனெனச் சொல்லிக் கமழ்கின்ற நின்னுடைய சந்தனத்தாலே பிறர்முயக்கத்தைத் தான் கருதுதலை மனத்தாற்கொண்டவள் வருந்துவளல்லளோ? எ - று.

புல்லலெம் * * * ளல்லளோ—எ-து, எம் புதல்வனை நீ தழுவாதேகொள்; பரத்தையர் கொண்டாடுதலையுடைத்தாகிய நின்னுடைய அகன்ற மார்பிற் கிடக்கின்ற பல வடங்களையுடைத்தாகிய முத்து அணிந்த ஆரத்தைப் பிடித்து அறுப்பானொருவனாய் இராநின்றான்; அவன் அறுத்தால் மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையும் மடப்பத்தினையுமுடைய மகளிர் முயங்கின முயக்கத்தை நின் மார்பிற் கிடக்கின்ற பூணாலே கருதுதலை மனத்தாற்கொண்டவள் புலப்பளல்லளோ; எ - று.

கண்டேயெம் * * * ளல்லளோ—எ-து, எம் புதல்வனைத் தேடி எடுத்துக்கொள்ளாமல் அவன் தானே வரக் கண்டு எடாதே கொள்; நின்னுடைய தலையில் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற கூறுபாட்டையுடைய பூங்கொத்திற் பூக்களை வாங்கி அம்மாலையை அறுப்பானொருவனாய் இராநின்றான்; அவன் அறுத்தால் நின்னை முயங்கினவர்களை அறிவிப்பது இக்கண்ணியென்று கூறி மணக்கின்ற நின் கண்ணியாலே பிறர் முயக்கத்தைத் தான் கருதுதலை மனத்தாற்கொண்டவள் கோபிப்பளல்லளோ; எ - று.

எனவாங்கு, அசை.

பூங்கட் * * * தந்து—எ-து, பூப்போலுங் கண்ணினையுடைய புதல்வனைப் பல பொய்களைச் சொல்லிப் பாராட்டிப் புதல்வனை விட்டுப் போகாயாய்ப் பரத்தையர் குறிக்கொண்ட நிலைமையைக் கடவாயாய்ப் பெரிய வாயிலில் நில்லாதேகொள்; நின்றால் அவன் அணியைச் சிதைப்பானொருவனாய் இருப்பனாதலால் எம்புதல்வனை இங்கே தந்து அப்பரத்தையர்சேரியிலே அங்ஙனங் குறிக்கொண்ட பரத்தையரிடத்தே செல்வாயாக; எ - று.

'ஈங்கெம் புதல்வனைத் தந்து' என்றது தலைவனிடத்தினின்றும் புதல்வனைச் சிறைத்தது.

இது தலைவற்குக்கைம்மிகலுந் தலைவிக்கிளிவரலும் பிறந்தது.

இது தரவுந் தாழிசையும் இசைநிலைத் தனிச்சொல்லுங் கட்டளையாகிய வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கச)

அ0. நயந்தலை மாறுவார் மாறுக மாறாக்
கயந்தலை மின்னுங் கதிர்விடு முக்காழ்
பயந்தவெங் கண்ணார யாங்காண நல்கித்
திகழொளி முத்தங் கரும்பாகத் தைஇப்
பவழம் புனைந்து பருதி சுமப்பக்
கவழ மறியாநின் கைபுனை வேழம்
புரிபுனை பூங்கயிற்றிற் பைபய வாங்கி
யரிபுனை புட்டிலி னாங்கணீர்த் தீங்கே
வருகவெம் பாக மகன்;

கிளர்மணி யார்ப்பச் சாஅய்ச்சாஅய்ச் செல்லுந்
தளர்நடை காண்ட லினிதுமற் றின்னாதே
யுளமென்னா நுந்தைமாட் டெவ்வ முழப்பார்
வளைநெகிழ் பியாங்காணுங் கால்;

ஐய, காமரு நோக்கினை யத்தத்தா வென்னுநின்
றேமொழி கேட்ட லினிதுமற் றின்னாதே
யுய்வின்றி நுந்தை நலனுணச் சாஅய்ச்சாஅய்மா
ரெவ்வநோ யாங்காணுங் கால்;

ஐய, திங்கட் குழவி வருகென யானின்னை
யம்புலி காட்ட லினிதுமற் றின்னாதே
நல்காது நுந்தை புறமாறப் பட்டவ
ரொல்குமிடை யாங்காணுங் கால்;

ஐயஎங்!, காதிற் கனங்குழை வாங்கிப் பெயர்தொறும்
போதில் வறுங்கூந்தற் கொள்வதை நின்னையா

னேதிலார் கண்சாய நுந்தை வியன்மார்பிற்
றாதுதேர் வண்டின் கிளைபாடத் தைஇய
கோதை பரிபாடக் காண்கும்.

இது பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவி மகனுக்கு உரைத்தது.

(இ - ள்.) நயந்தலை * * * மகன்—எ-து, நின்னிடத்து அன்பு ஒழிவார் ஒழிந்தேபோக நின்னைப் பெற்ற எம்முடைய கண்ணிறைய அன்பு மாறாத யான் நின் வரவைக் காணும்படி அருளி மென்மையையுடைய தலையிடத்தே கிடந்து மின்னும் ஒளிவிடுகின்ற மூன்று வடத்தையுடைய பாகனாகிய மகன் விளிம்பிடத்தே விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய முத்தை அரும்பாக அழுத்திப் பவழத்தாற் செய்த வட்டப்பலகை சுமந்துநிற்ப நின்ற கவழத்தைக் கொள்ளுதலறியாத கையாற் புனைந்த வேழத்தை நின்னுடைய காலிற் கட்டின் உள்ளிடுமணியாற் புனைந்த செச்சையாலே யாரவாரிப்ப நீ வலித்து முப்புரியாக முறுக்கின கயிற்றாலே பையப் பைய ஈர்த்து இங்கே வருவாயாக ; எ - று.

கயந்தலை, வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றியது. மகனென்றது இயல்புவிளி.

கிளர்மணி * * * கால்—எ-து, விளங்கின மணிகள் ஆரவாரிப்ப அசைந்தசைந்து நடக்குந் தளர்ந்த நடையைக் கண்டு மகிழ்ந்திருத்தல் எமக்கு இனிது; அஃதொழிந்து நுந்தையிடத்து எங்கள் உள்ளமென்று கூறி வளைநெகிழாநின்று வருத்தத்திலே தங்கும் மகளிரை யாங் காணுமிடத்து அக்காட்சி இன்னாது ; எ - று.

மற்று வினைமாற்று. இது நின் தந்தையாலுற்ற வருத்தம் நீங்குதற்கு நின்னைக்கொண்டு பொழுதுபோக்குவேமென்பது போதரநின்றது. மேல்வருவனவும் அன்ன.

ஐய * * * கால்—எ-து, ஐயனே! விருப்பம் மருவுகின்ற அழகினையுடையையாய் அத்தா அத்தாவென்று கூறும் நினது இனிய மொழியைக் கேட்டு மகிழ்ந்திருத்தல் இனிது; அஃதொழிந்து நுந்தை மகளிர் நலஞ் சாய்தற்கு அவர் நலத்தை உண்கையினாலே உய்வின்றிச் சாய்ந்துற்ற எவ்வத்தைத் தரும் நோயை யாங் காணுமிடத்து அக்காட்சி இன்னாது ; எ - று.

காமர் கடைகுறைந்து நின்றது. மரு ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு அவ்வீறு சந்தியாற் கெட்டது. அத்தா கடைகுறைந்து நின்றது. சாய்மார் மாரீற்று எதிர்காலமுற்று உணர்த்திற்று. அது நலனுண்ணவென்னும் வினையோடு முடிந்தது.

இஃது ஒப்புவழியுவத்தல், காமருநோக்கு இனிதென்றலின்.

ஐய * * * கால்—எ-து, ஐயனே! திங்களாகிய ஞூழவீ! நீ இவனுடனே விளையாடும்படி வருவாயாகவென்று கூறி அவ்வம்புலிக்கு யான் நின்னைக் காட்டி மகிழ்தல் எமக்கினிது. அஃதொழிந்து நுந்தை அருளாதே தனக்குப் புறஞ்சொல் உண்டாக அருளைக் கைவிடப்பட்ட மகளிருடைய சிறிய மருங்குலை யாங் காணுமிடத்து அக்காட்சி இன்னாது.

*உயர்திணைமருங்கின் ஒழிந்துஞ்சிறுபான்மைவருமென்றலின் அவ்வழுப்பார்நலனுணப்பட்டாரென இரண்டாவதுவிரியாதுநின்றது.

ஐய, எங் * * * காண்கும்—எ-து, ஐயனே! எம்முடைய காதிற் பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையை வாங்கிக்கொண்டுபோய் எம்மிடத்தே மீண்டுவருந்தோறும் எம்முடைய பூ இல்லாத வறுவிய கூந்தலிலே நின்னை யாங்கள் வைத்துக்கொள்வது நுந்தை அகற்சியையுடைய மார்பிற் தாதைத் தேடும் வண்டின் சுற்றம் விழும்படி கட்டின கோதையை அறுத்து நீ விளையாடுதற்கு; நீ அங்ஙனம் விளையாடினால் யாமும் எமக்குப் பகையாயவரிடத்து அவன் வைத்த அன்பு தேயக் காண்போம்; எ - று.

இனி, எதிலார் இடஞ்சாயக் காண்போமென்றுமாம்.

இது தலைவிக்கு இழிவுந் தலைவற்குக் கைம்மிகலும் பிறந்தது.

இது தரவு வெண்பாவாய் ஏனைவெண்பாக்கள் ஐயவென்பதனோடு கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவருதலிற் கலிவெண்பாட்டு. †"தரவும்போக்கும்" என்பது போக்கினைத் தரவோடு கூறியவதனாற் தரயிறுதி போல இது காண்கும் எனத் தேமாவாயிற்று. (௧௫)

௮௧. மையற விளங்கிய மணிமரு ளவ்வாய்தன்
மெய்பெறா மழலையின் விளங்குபூ ணனைத்தரப்

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, ௧௯-ம் சூத்.
† ,, பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௪௩௯-ம் ,,

பொலம்பிறை யுட்டாழ்ந்த புனைவினை யுருள்கலன்
நலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையொடு துயல்வர
வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு முடைகழ லந்துகி
லரிபொலி கிண்கிணி யார்ப்போவா வடிதட்பப்
பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
கால்வறேர் கையி னியக்கி நடைபயிற்றா
வாலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்
போல வருமென் னுயிர்;

பெரும, விருந்தொடு கைதுவா வெம்மையு முள்ளாய்
பெருநம்தெருவிற் கொணடாடி ஞாயர் பயிற்றத்
திருந்துபு நீகற்ற சொற்கள்யாங் கேட்ப
மருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்த மயின்றற்றாற்
பெருந்தகாய் கூறு சில;

எல்லிழாய், சேய்நின்றுநாங்கொணர்ந்தபாணன்சிதைந்
வாயோடி யேனாதிப் பாடிய மென்றாக [தாங்கே
நோய்நாந் தணிக்கு மருந்தெனப் பாராட்ட
வோவா தடுத்தடுத்தத் தத்தாவென் பான்மாண
வேய்மென்றோள் வேய்த்திறஞ் சேர்த்தலு மற்றிவன்
வாயுள்ளிப் போகா னரோ;

உள்ளி யுழையே யொருங்கு படைவிடக்
கள்வர் படர்தந் ததுபோலத் தாமெம்மை
யெள்ளுமார் வந்தாரோ யீங்கு;

ஏதப்பா டெண்ணிப் புரிசை வியலுள்ளோர்
கள்வனைக் காணாது கண்டேமென் பார்போலச்
சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவனின்
றாணை கடக்கிற்பார் யார்;
அதிர்வில் படிறெருக்கி வந்தென் மகன்மேன்
முதிர்பூண் முலைபொருத வேதிலாண் முச்சி
யுதிர்துக ளுக்கநின் னாடை யொலிப்ப
வெதிர்வளி நின்றாய்நீ செல்;

இனியெல்லாயாம், தீதிலேமென்றுதெளிப்பவுங்கைநீவி
யாதொன்று மெங்கண் மறுத்தர வில்லாயின்
மேதக்க வெந்தை பெயரனை யாங்கொள்வேந்
தாவா விருப்பொடு கன்றியாத் துழிச்செல்லு
மாபோல் படர்தக நாம்.

இது தலைவன் பரத்தையிற்பிரிந்து வந்துழித் தலைவி தன் மகனைத் தழீஇ விளையாடுகின்ற விளையாட்டின்கட் தன் வரவு அறியாமைச்சென்று நின்ற தலைவன் அவள் ஊடலுணர்வனவும் உறழ்ந்து சொல்லி மகன்வாயிலாக ஊடறீர்ந்தது.

(இ - ள்.) மையற * * * னுயிர்—எ-து, மாசற விளங்கிய மணியை ஒக்கின்ற அழகினையுடைய வாய் தன்னுடைய எழுத்துவடிவு பெறாத மழலைச்சொல்லைக் கூறுதலாற் பிறந்த நீராலே விளங்குகின்ற பூணை நனைத்தலைச்செய்யாநிற்க, நன்மை பெறுகின்ற கழுந்தலையிற் கிடந்த பொன்னாற்செய்த பிறையுட் சேர்த்த முத்துவடத்தோடே நெற்றியிலே ஞான்ற புனைந்த வினையினையுடைய உருண்ட சுட்டி விளக்கத்தோடே, அசைய, நிறத்தை ஒழியாமற் தன் நடுவே தோற்றுவிக்கும் உடுத்துநல் சுழன்ற அழகினையுடைய துகில் உள்ளிடுமணியாற் பொலிந்த சதங்கையொலிக்கும் ஒலிமாறாத அடியைத் தடுக்கப், பாலாலே விம்மின முலையை மறந்து முற்றத்தே உருளையோடுதல் வல்ல தேரைக் கையாலே செலுத்தி நடத்தலைக் கற்று ஆலின்கீழ் அமர்ந்த இறைவனுடைய அழகமைந்த முருகனைப்போலே வரும் என்னுயிரோ; எ - று.

கால்வறேர் வினைத்தொகையாதலின் *"மருவின்பாத்திய" வாய் நின்றது. நனைத்தரத் துயல்வரத் தட்ப மறந்து இயக்கிப் பயிற்றுப் பெருவிறல்போல வரும் என் உயிரோ! பெருமா! பெருந்தகாய்! யாங் கேட்பச் சில கூறென மேலுறுப்போடு முடிக்க.

பெரும * * * சில—எ-து, பெருமா! பெருந்தகாய்! நினது மழலைச்சொல்லைக் கேட்டு அவ்வினிமை மாறாத மனத்திற்கு, அமுதத்தை உண்டாற்போல இன்னும் இனிதாக, விருந்தினர் வருதலாற் கையொழியாத எம்மையும் நினையாயாய்த் தாய்மார் பெரிய தெருவிலே நின்னைக்கொண்டாடிக் கற்பிக்கக் கற்பிக்க நீ அவர்பாற் றிருந்திக் கற்றசொற்களை யாங் கேட்கும்படி அதிலே சிலவற்றைக் கூறு; எ-று.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், ௭௬-ம் சூத்.

இது புதல்வனை நோக்கிக் கூறியது. மேற் றோழியை நோக்கிச் செய்தி கூறுகின்றாள்.

எல்லிழாய்—எது,ஒளியுடைத்தாகியபூணினையுடையாய்!எ-று.

சேய்நின்று * * * னரோ—எ-து, நாம் பழக்கங்கொண்டு போந்த பாணன், நீ இப்பொழுது எவ்விடத்தாயென்று வினவப், பரத்தையர்கூற்றிலே மனந் தங்கி நமக்குச் சேயனாய்நின்று வாயிற்கூறும் மொழிசிதைந்து ஏனாதிப்பாடியிடத்தேமென்ற தன்மைத்தாக, நம்முடைய நோயைத் தணித்தற்குக் காரணமாகிய மருந்தென்று கருதி நாம் பாராட்டாநிற்க, மாறாமல் அடுத்தடுத்து அத்தா அத்தாவென்று கூறுகின்றவனை அவன் தவறு பாராது நம்முடையவேய்போலும் மெல்லிய தோள்களிலே மாட்சிமைப்பட ஏறட்டுக்கொள்ளுங் கூற்றிலே ஏறட்டுக்கொண்ட அளவிலும், பின்னையும் இவனுடைய வாயிடத்தினின்றும் போகானாயிராநின்றான், இதற்குக் காரணமென்னென்றாள்;எ-று.

வாய்சிதைந்தென்க. ஏனாதிப்பாடி, ஏனாதிப்பட்டங் கட்டினானொருவன் ஏற்றிய பரத்தையர்சேரி. தான் இல்லறமே பூண்டு புதல்வனைக்கொண்டு விளையாடுதலே இனிதென்று இருந்தமை தோன்ற நோய்தணித்தற்குப் பிள்ளையை மருந்தென்றாள். *" சிறந்த செய்கையவ்வழித் தோன்றி - யறம்புரி யுள்ளமொடு தன்வர வறியாமைப் - புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானும்" என்பதனாற் றலைவன் இவள் புதல்வனோடு விளையாடுகின்ற மனையறத்தினைத் தான் வேண்டி மறைந்து இவள்பின்னே நிற்ப, எதிராக நின்ற தலைவனைக் கண்டு பிள்ளை அத்தா அத்தாவெனவும், எதிர்நின்ற தோழிமுதலியோர் தன்னைக் கண்டு ஆசாரஞ்செய்தாற் றலைவி அறிவளென்று அவர்களை ஆசாரஞ்செய்யாமற் கைகவித்தலிற் றோழி ஆசாரஞ்செய்யாதிருத்தலிற் றலைவி அவன் பின்னின்றமை உணராமற் றோழியை வினவினாள்.

உள்ளி * * * யீங்கு—எ-து, அங்ஙனம் வினவின தலைவி தோழிகுறிப்பானும் புதல்வன் அத்தா அத்தாவென்றதனானுந் தலைவன் வந்தவாறு கண்டு பகைவரை நினைத்து அவரிடத்தே படைக்கலங்களைச் சேர விடுதற்குக் கள்வர் வருதலைச் செய்ததுபோல இவ்விடத்தே தாம் எம்மை இகழ்தற்கே வந்தார், நம்மேல் அன்பால் வந்தாரல்லரெனத் தலைவன் கேட்பத் தோழியைநோக்கிக் கூறினாள்; எ-று.

தலைவி தனி போக்குதற்குத் தலைவன் இங்ஙனம் வந்தான்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௬-ம் சூத்.

ஏதப்பா * * * யார்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவன் மதிலையுடைய வூரிற் காவலாளர் கள்வனைக் கண்ணாற் காணாதிருக்கவும் அவரால் வருங் குற்றத்தைக் கருதி இங்கே கள்வனைக் கண்டேமென்று கூறுவானைப்போலே முன் நில்லாது ஒருசிறைப்போய் நின்று யான் செய்யாத குறைகளைக்கூறிச் சினவாதேகொள், நின் ஆணைவழி ஒழுகுதலன்றி ஈண்டு நின் ஆணையைத் தப்புவார் யாரென்றான்; எ-று.

'சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவல்' என்றது புலவி பொருளாக அச்சம்பிறந்தது. அது *"நின்றுநனி பிரிவி னஞ்சிய பையுளும்" என்னும் விதியான் உணர்க.

அதிர்வில் * * * செல்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நடுக்கமில்லாத வஞ்சனையாலே வருத்தி என் மகன்மேல் வேட்கைநிகழ நினையாயாய் வந்து, பூணினையுடைய முதிர்ந்த முலைகளால் நின் மார்பொடு பொருத பரத்தைமுடியினின்றும் உதிர்ந்த துகள் சிந்திக் கிடந்த நின்னுடையது துகளை விளக்கக் காற்றின் எதிரோ நின்றாய், இங்ஙனம் நில்லாதே போவென்றாள்; எ - று.

படிறெருக்கி வஞ்சனையைப் போக்கியென்றுமாம். ஆடையெதிர்ப்பவும் பாடம்.

இனியெல்லாயாம் * * * நாம்—எ-து, அது கேட்ட தலைவன் ஏடீ! யாந் தீங்குடையேமல்லேமென்று சூளுறவும், அச்சூளுறவைக் கைகடந்து எம்மிடத்துச் சிறிதுந் துனித்த நிலைமை மீட்சியிலையாயிற், தன்கன்றைக்கட்டின இடத்தே கெடாதவிருப்பத்தோடே செல்லும் பசுப்போல நாம் இனி நம்பாற் படர்தல் தகும்படி, மேம்பாடுதக்க எந்தை பெயரனை யாம் எடுத்துக்கொள்ளுவேம்; எ - று.

நாமென்றது இடவழுவமைதி. தாமென்றும் பாடம். †"முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ - னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே" என்பதனால் எல்லாவென்றாள். புதல்வனை வாங்கவே துனிதீர்ந்தாளாயிற்று. மறுத்தரவில்லாயினனவே இறந்துபடுவனென்று துனிதீர்ந்தாள். ‡"கரணத்தி னமைந்து" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் "சென்றுகை யிகந்துபெயர்த் துள்ளிய வழியும்" என்பதனான் உணர்க.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫-ம் சூத்.
† ,, ,, பொருளியல் ௨௬-ம் ,,
‡ ,, ,, கற்பியல் ௫-ம் ,,

இதனாற் தலைவிக்கு எள்ளலுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

இது *"வெளிப்பட" என்றதனால் இயற்சீர்நிரை ஒன்றிப் பாவேறுபட்ட தரவும் போக்கும் ஐஞ்சீரடிக்கிவந்த பாட்டும் வந்த கலிவெண்பா. (கசு)

அஉ. ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கோர்பு
காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போ லெம்மூலை
பாலொடு வீங்கத் தவநெடி தாயினை
புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய் திவனொடு
புக்க வழியெல்லாங் கூறு;

கூறுவென், மேயாயே போல வினவி வழிமுறைக்
காயாமை வேண்டுவல் யான்;

காயேம்,

மடக்குறு மாக்களோ டோரை யயரு
மடக்கமில் போழ்தின்கட் டந்தை காமுற்ற
தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற் கவளும்
மருப்புப்பூண் கையுறை யாக வணிந்து
பெருமா நகைமுகங் காட்டென்பாள் கண்ணீர்
சொரிமுத்தங் காழ்சோர்வ போன்றன மற்றும்
வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்காற் கவளும்
மயங்குநோய் தாங்கி மகனெதிர் வந்து
முயங்கினண் முத்தின னோக்கி நினைந்தே
நினக்கியாம் யாரோ மாகுது மென்று
வனப்புறக் கொள்வன நாடி யணிந்தன
ளாங்கே, யரிமத ருண்கண் பசப்ப நோய்செய்யும்
பெருமான் பரத்தைமை யொவ்வாதி யென்று
ளவட்கினி தாகி விடுத்தனன் போகித்
தலைக்கொண்டு நம்மொடு காயுமற் றீதோர்
புலத்தகைப் புத்தேளில் புக்கா னலைக்கொரு
கோறு நினக்கவள் யாராகு மெல்லா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஙஇ-ம் சூத்.

வருந்தியா நோய்கூர நுந்தையை யென்றும்
பருந்தெறிந் தற்றாகக் கொள்ளுங்கொண் டாங்கே
தொடியு ழுகிரும் படையாக நுந்தை
கடியுடை மார்பிற் சிறுகண்ணு முட்காள்
வடுவுங் குறித்தாங்கே செய்யும் விடுவினி
யன்ன பிறவும் பெருமா னவள்வயிற்
றுன்னுத லோம்பித் துறவதன் முன்னினி
யையமில் லாதவ ரில்லொழிய வெம்போலக்
கையா றுடையவ ரில்லல்லாற் செல்ல
லமைந்த தினிநின் றொழில்.

இது புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய்வித்துக்கொண்டு வருதற்குச் சேடியருடன் மகற் போக்கிய தலைமகள் அவன் நீட்டித்து வந்தவழித் "தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை - மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழி" யாற் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஞாலம் * * * கூறு—எ-து, உலகம் வற்கடம் நீங்கும்படி பெய்தற்குக் கிழக்கே எழுந்து கூதிர்க்காலத்தே தோன்றிய மேகம்போல எம்முடைய முலை பாலாலே விம்மும்படி நீ போன காலம் மிகவும் நீடித்ததெனக் கூறும் நிலையிலே யான் அயர்தலாற் தேவர்கோயில் வலம்வந்து பின்னர் இவனோடே நீ சென்ற இடங்களையெல்லாம் எமக்குச்சொல்லென்றாள்; எ - று.

கூறுவென் * * * யான்—எ-து, அதுகேட்ட தோழி யான் கூறுவேன், கூறுகின்றதனை மேவினையேபோலக் கேட்டு அதன்பின்னாகக் கோபியாதிருத்தலை யான் நின்னிடத்தே பெற வேண்டுவேனென்றாள்; எ - று.

காயேம்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி யான் நின்னைக் கோபியேன் நீ கூறுகின்றனவற்றை எல்லாங் கூறென்றாள்; எ - று.

மடக்குறு * * * றொழில்—எ-து, அதுகேட்ட சேடி மடப்பத்தையுடைய சிறிய அறிவில்லாத மகளிரோடே ஓரைப்பாவையைக் கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டு வேண்டியவாறு ஒழுகும் பொழுதிலே இவன் தந்தை விரும்பின பரத்தைமை தொடங்குகின்ற காலத்துள்ளாகிய தாயிடத்தே சென்றவனுக்கு அவளும் இ

டப இலைச்சிலையைக் கைக்காணியாக இட்டுப் பெரியோனே! நினது சிரிப்பினையுடைய முகத்தை யான் முத்தங்கோடற்குக் காட்டென்று கூறுகின்றவளுடைய சொரிகின்ற கண்ணீர் கன முத்துவடங்கள் முத்தங் கழன்று விழுவனபோலே இருந்தன; பின்னை அவட்குப் பின்னர்வந்த தாயிடத்தே சென்றவனுக்கு அவளும் மனம் மயங்குதற்குக் காரணமான காமநோயைப் பொறுத்துத் தன் மகனெதிர்வந்து தழுவிக்கொண்டு பின்னர் முத்தங்கொண்டு இவனைப் பார்த்துத் தலைவன் தன்னைக் கைவிட்ட தன்மையை நினைந்து நினக்கு யாங்கள் தாயாகின்ற முறைமை எம்மிடத்தின் நீங்கினமையின் இனி எம்முறைமையாவேமென்று கூறி இவனுக்கு அழகு மிகும்படி இவன் வடிவு தாங்கும்படியான பிள்ளைப்பணிகளை ஆராய்ந்து அணிந்தபொழுதே மகளிருடைய செவ்வரியினையுஞ் செருக்கினையுமுடைய மையுண்கண்கள் பசக்கும்படி அவர்க்கு நோவைக் கொடுக்கும் நின் தந்தையுடைய பரத்தைமைக்குணமொன்றையும் ஒவ்வாதே கொள்ளென்றாள்; அங்ஙனங் கூறினவளுக்கு இனிதாயிருக்கும்படி சில மறுமொழிகளைக் கூறிப் போய்ப் பின்னை நம்மோடு ஒப்பாளாகத் தலைமைப்பட்டுக்கொண்டு நம்மைக் காய்ந்திருக்கும் இந்தப் புலக்குந் தகைமையினையுடைய புதியவள் இல்லிலேசென்றானென்றாள்; அதுகேட்ட தலைவி எடா! யான் வருந்தி நோய்மிக உன் தந்தையை எந்நாளுந் தான் குறித்ததொன்றை நினைவறப் பருந்தெடுத்துக்கொண்ட தன்மைத்தாக நினைவறக் கைக்கொண்டுபோங், கைக்கொண்ட அப்பொழுதே தொடியும் உகிரும் அவைபோல்வனபிறவுந் தனக்குப் படைக்கலமாகக் கொண்டு உகிராலே நுந்தையுடைய புதுமையையுடைய மார்பின் கண்ணும் அணையவற்றாலே ஒழிந்த சிறிய இடங்களிலுந் தான் குறித்தபடியிலே வடுக்களையும் அஞ்சாளாய் நிகழ்த்தும், ஆதலால் நினக்கு அவள் என்ன உறவுடையள்? இவனை அடித்தற்கு ஒரு கோல் தருவாயாகவென்றாள்; அதற்கு அஞ்சி அவன் அழுதமைகண்டு இனி அழுகையை விடுவாயாகவென்று கூறி நின் தந்தையுடைய காதற்பரத்தையிடத்து நீ சேர்தலைப் பாதுகாத்து நீ செல்லுதற்குத் துறவாகிய இல்லிலும் மனத்தாற் கருதி அவன் நீங்குவனோ நீங்கானோவென்று ஐயப்படாமல் ஒருதலையாக நீங்கானென்று துணிந்த பரத்தையர் இல்லிலும் நின் செலவொழிந்து அது கிடக்க எம்மைப்போலே கையாற்றையுடையவர் இல்லிற் சேறலன்றி வேறோர் இல்லில் நீ செல்லாதேகொள்; இனி நின்னுடைய புறத்துப் போந் தொழில்தான் முடிந்ததெனக் கூறினாள், எ - று.

தொடக்கத்துத் தாயென்றமையான் அவள் முதிர்ந்தமையும் வழிமுறைத்தாயென்றமையான் அவள் இடைநிலைப்பருவத்தாளானமையும் புத்தேளென்றமையான் அவள் இளமைப்பருவத்தாளானமையுங் கூறினாள். நகைமுகங் காட்டென்பாள் கண்ணீர்வீழ்ந்தது இப்புதல்வனுலுள்ள பயனை நுகர்ந்து இனிமையுறாது பயனில்லாப் புறத்தொழுக்கம் நிகழ்த்துகின்றமைகருதி. இது பரத்தையரில்லிற் புதல்வன் செல்லாமற் சிறைத்தது.

இதனாற் தலைவிச்கு இளிவுந் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கித் தனிச்சொற்பெற்று வந்த கலிவெண்பா.

௮௫. பெருந்திரு நிலைஇய வீங்குசோற் றகன்மனைப்
பொருந்துநோன் கதவொற்றிப் புலம்பியா முலமர
விளையவர் தழூஉவாடு மெக்கர்வாய் வியன்றெருவின்
விளையாட்டிக் கொண்டு வரற்கெனச் சென்றா
யுளைவிலை, யூட்டலென் றீம்பால் பெருகு மளவெல்லா
நீட்டித்த காரண மென்;

கேட்டீ,

பெருமடற் பெண்ணைப் பிணர்த்தோட்டுப் பைங்குரும்
குடவாய்க் கொடிப்பின்னல் வாங்கித் தளரும் [பைக்
பெருமணித் திண்டேர்க் குறுமக்க ளுப்ப
ணகனகர் மீடருவா னாகப் புரிஞெகிழ்பு
நீல நிரைப்போ துறுகாற் குலைவனபோற்
சாலகத் தொல்கிய கண்ண ருயர்சீர்த்தி
யாலமர் செல்வ னணிசான் மகன்விழாக்
கால்கோளென் றாக்கிக் கதுமென நோக்கித்
திருந்தடிநூ புரமார்ப்ப வியலி விருப்பினாற்
கண்ணு நுதலுங் கவுளுங் கவவியார்க்
கொண்மை யெதிரிய வங்கையுந் தண்ணெனச்
செய்வன சிறப்பிற் சிறப்புச்செய் திவ்விரா
வெம்மொடு சேர்ந்துசென் றீவாயாற் செம்மா
னலம்புதி துண்டுள்ளா நாணிலி செய்த
புலம்பெலாந் தீர்க்குவே மன்னென் றிரங்குபு

வேற்றுறுத் தாய ரெதிர்கொள்ள மாற்றாத
கள்வனுற் றங்கிய தல்லாற் கதியாதி,
யொள்ளிழா யானறிகி லேன்;

எள்ளலான், அம்மென் பணைத்தோ ளுமர்வேய்ந்த கண்
டெம்மில்வருதியோ டெல்லாநீ தன்மெய்க்கண் [ணியேட்
ணாந்தீஞ்சொ னல்லா ரணிந்த கலங்காட்டி
முந்தை யிருந்து மகன்செய்த நோய்த்தலை
வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால் வடுவொடு
தந்தையும் வந்து நிலை.

இது விளையாட்டிக்கொண்டு வரற்குச் சேடியரோடு மகற்போக்கிய தலைவி அவன் நீட்டித்துவந்தவழித் "தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை - மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழிச்" சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வந்த தலைவனைக் கண்டு அவள் தன்னுள்ளே புலந்தது.

(இ - ள்.) பெருந்திரு * * * மென்—எ-து, பெரிய செல்வம் நிலைபெற்று மிகுகின்ற சோற்றையுடைய அகன்ற மனையிடத்து இரட்டையாய் வந்து சேரும் பலகைகள் தம்மிற் பொருந்தின கதவைத் தீண்டிநின்று பிள்ளையைக் கைவிட்டுத் தனித்து யாம் வருந்தப், பிள்ளைகள் தம்மிற் கூடி விளையாடும் இடுமணலை இடத்தேயுடைய அகற்சியையுடைய தெருவிலே பிள்ளையை விளையாடுவித்துக்கொண்டு வருதற்கென்று போன நீ, இனிய பாலை யான் பிள்ளைக்கு ஊட்டாமல் அப்பால் பெருகச்சுரக்கும் அளவெல்லாம் பிள்ளையால் உண்ணுதிருத்தற்கு நின்மனத்தில் வருத்தமிலையாய்த் தாழ்த்த காரணம்யாது? அதனைக்கூறு; எ - று.

கேட்டீ * * * லேன்—எ-து, அதனைக் கேட்பாய், பெரிய மடலையுடைத்தாகிய பனையினுடைய குடம்போலத் திரண்ட இடத்தையுடைத்தாய சர்ச்சரையையுடைய முகிழையுடைய பசியகுரும்பையைப் பொடியாற் கட்டிப் பின்னின பின்னலை இழுத்து அதனால் இளைக்குஞ் சிறிய பிள்ளைகளுக்குநடுவே பெரிய மணியழுத்தின திண்ணிய தேரிலேயிருந்து அகன்ற மனையை நோக்கி மீள்தலைச் செய்வானாகிற்க, நீலத்தினுடைய முறுக்குநெகிழ்ந்து நிரைத்த பூக்கள் மிக்க காற்றுக்கு அசைவனபோலே சாளரங்களிலே ஒதுங்கிப் பார்த்த கண்ணினையுடையார் பரந்த மிக்க புகழையுடைய ஆலின்கீழ் இருந்த இறைவனுடைய மகனாகிய பிள்ளையார்

திருநாளுக்கு அடிக்கொள்ளுகின்ற நாளென்று கருதி வாயிலிலே முயன்று கடுகிவந்து பார்த்து, இவனுதலாற் திருந்தின அடியிற் சிலம்பொலிப்ப அணுகி, நின் கண்ணாலும் நுதலாலுங் கதுப்பாலும் நின்னைத் தழுவிய நாயர்க்கு விளக்கத்தைக்கொடுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அழகிய கையினாலும் நின் தந்தைக்குத் தண்ணெண நீ செய்யுஞ் சிறப்புக்கள்போலே எமக்குஞ் சிறப்புக்கள் செய்து இவ் விராக்காலத்து எம்மோடே தங்கிப்போதலைச் செய்யவேண்டுஞ், சிறப்பாலே தலைவா! எங்கள் நலத்தின் புதுமையை நுகர்ந்து பின்னர் எம்மை நினையாத நாணில்லாதவன் தந்த தனிமையெல்லாம் மிகவும் போக்குவேமென்று கூறி, இவனிடத்து விருப்பத்தாலே அமையாத வேற்றுத்தாயர் எதிர்கொள்ள, அதனை மாற்றாத இக்கள்வனாலே ஆண்டுத் தாழ்க்க நின்றதன்றி, யான் வேறோர் தீதுடையேனல்லேன், ஒள்ளிழாய் ! என்னைக் கோபியாதேகொள்ளென்றாள் சேடி ; எ - று.

எள்ளலான் * * * நிலை—எ-று, அதுகேட்டுப் புதல்வனை நோக்கி ஏடா ! அழகையுடைய மெத்தென்ற மூங்கில்போலுந் தோளினையுடைய நும்முடைய தாய்மார் சூடின கண்ணியோடே எம்முடைய இல்லிலே நீ வருவையோ வாராயோ என வெறுத்துக்கூறித், தலைவன் வந்தமைகண்டு, முன்னேயிருந்து மகன் ஏமக்குச் செய்த நோய்க்குமேலே, எம்மை மனத்தால் இகழ்ந்து இருத்தலாலே தம் மெய்யிடத்துக் கிடந்த அழகிய இனிய சொல்லையுடைய நல்ல மகளிர் அணிந்த கலங்களில் வடுவைக்காட்டி ஏனை வடுக்களோடே தந்தையும் வந்து நிற்றல், வெந்ததொரு புண்ணிலே வேலால் எறிந்த தன்மைத்தாயிருந்ததென அவனோடு புலந்து கூறினாள்; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்கு இளிவுந் தலைவற்குக் கைமிகலும் பிறந்தது.

இது தளைவிரவி ஐஞ்சீரடியும் வந்த வெள்ளைத்தரவுந் தனிச்சொல்லுந் தளைவிரவின வெண்பாவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற கலிவெண்பா. (௧௮)

அ௪. உறுவளி தூக்கு முயர்சினை மாவி
னறுவடி யாரிற் றவைபோ லழியக்
கரந்தியான் காக்கவுங் கைநில்லா வீங்கிச்
சுரந்தவென் மென்முலைப் பால்பழு தாகநீ
நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினா னெல்லா
கடவுட் கடிநகர் தோறு மிவனை

வலந்தொளீஇ வாவெனச் சென்றாய் விலங்கினை
யீர மிலாத விவன்றந்தை பெண்டிருள்
யாரிற் றவிர்ந்தனை கூறு;

நீருள், அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட
குடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மலைக் காணூஉ
விவன்மன்ற யானோவ வுள்ளங்கொண் டுள்ளா
மகனல்லான் பெற்ற மகனென் றகனகர்
வாயில் வரையிறந்து போத்தந்து தாயர்
தெருவிற் றவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன் மற்றவர்
தத்தங் கலங்களுட் கையுறை யென்றிவற்
கொத்தவை யாராய்ந் தணிந்தார் பிறன்பெண்டி
ரீத்தவை கொள்வானு மஃதொத்தன் சீத்தை
செறுத்தக்கான் மன்ற பெரிது;

சிறுபட்டி, ஏதிலார் கையெம்மை யெள்ளுபு நீதொட்ட
மோதிரம் யாவோயாங் காண்கு;

அவற்றுள், நறாவிதழ் கண்டன்ன செவ்விரற் கேற்பச்
சுறாவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள்
குறியறிந்தேன் காமன் கொடியெழுதி யென்றுஞ்
செறியாப் பரத்தை யிவன்றந்தை மார்பிற்
பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வ லென்பது தன்னை
யறீஇய செய்த வினை; அன்னையோ இஃதொன்று,

முந்தைய கண்டு மெழுகல்லா தென்முன்னர்
வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றா லிஃதொன்று
தந்தை யிறைத்தொடீஇ மற்று;

இஃதியன், றன்கைக்கட் டந்தா ரியார்;

எல்லாவிது இஃதொன்று;

என்னொத்துக் காண்க பிறரு மிவற்கென்னுந்
தன்னலம் பாடுவி தந்தாளா நின்னை
யிதுதொடு கென்றவள் யார்;

அஞ்சாதி, நீயுந் தவறிலை நின்கை யிதுதந்து
பூவெழி லுண்க ணவளுந் தவறிலள்
வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை நோவார்யார்
மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன் கைத்தந்தா
டான்யாரோ வென்று வினவிய நோய்ப்பாலேன்
யானே தவறுடை யேன்.

இது கடவுட் கடிநகர்தோறும் வலங்கொளீஇ வரற்குச் சேடியரோடு மகற்போக்கிய தலைவி அவன் நீட்டித்து வந்துழித் "தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை - மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழி" யின்கட் தந்தை தொடி மகன்கைக்கண்டு புலந்தாள் தன்னுள்ளே அழிந்து கூறியது.

(இ-ள்.) உறுவளி * * * கூறு—எ-து, ஏடீ! நீ நல்வாயிலினின்றும் போதலைச்செய்த காலத்தின்கண்ணே தெய்வங்களையுடைத்தாகிய மிகுதிகளையுடைய கோயில்கடோறும் இவனை வலஞ்செய்வித்து வாவென்று யான் கூறச் சென்று நீ யான் கூறிய கூற்றினைத் தப்பினாய், இனி மாவினுடைய் உயர்ந்த கொம்புகளினின்ற மிக்க காற்றால் அசைக்கும் நறிய வடுக்கள் காம்பு மூறிந்தனபோலே பால் மிகக் குதிக்கையினாலே அதனை மறைத்து யான் அங்கையால் அமுக்கித் தேய்க்கவும் அந்தக் கையினெல்லையில் நில்லாவாய் விம்மிச் சுரந்த என்னுடைய மெல்லிய முலையிற் பால் பிள்ளை உண்ணுமற் பாழே போம்படி அருளில்லாத இவன் தந்தையுடைய பரத்தையர்களுள் யாருடைய இல்லிலே தங்கினாய் சொல்லென்றாள்; எ-று.

நீருள் * * * பெரிது—எ-து, நீரிடத்தே இலையின்கீழே மறைந்துநின்றீ அழகிய இதழையுடைய தாமரைப்பூப்போலே எடுத்த பச்சைக்குடையின் நிழலிலே தோன்றுகின்ற நின் பிள்ளையைக்கண்டு தாய்மார் யான் நோம்படி மனத்தைக்கைக்கொண்டு பின்னர் என்னை நினையாத நன்கு மதிக்கும் மகனல்லாதவன் பெற்ற மகன் அறுதியாக இவனென்று கருதி அகன்ற மனையினுடைய வாயிலினெல்லையைக் கைவிட்டுப்புறப்பட்டுத் தெருவிலேவந்து நீடுப்ப அவரிடத்தே தங்கினான்; அதனாலே பின்னை அவர்கள் தம்முடைய தம்முடைய அணிகளில் இவன்வடிவிற்கு ஒத்தவையிற்றை ஆராய்ந்து கைக்காணியென்று அணிந்தாரென்றாள் சேடி; அதுகேட்ட தலைவி தனக்கு அயலாயிருக்கின்ற தந்தையுடைய பரத்தையர் கொடுத்தவையிற்றை இவனொரு

வன் வாங்குவானும், இனி இவன் கைவிடப்படும், இவன் அறுதியாக மிகவும் நம்மாற் கோபித்தல் தக்கானென நெஞ்சொடுகூறினாள்; எ-று,

'அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட-குடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மல்' என்றது இலையும் பூவுங் குடைக்கும் புதல்வற்கும் உவமையாய் விரவிநின்றது. இது வினைக்கு முதல் வந்தது.

சிறுபட்டி—எது, காவலின்றிவேண்டியவாறொழுகுவாய்;எ-று.

ஏதிலார் * * * காண்கு—எ-து, நீ எம்மை இகழ்ந்து இட்ட பரத்தையர் கையின் மோதிரங்கள் யாவை? யாம் அவற்றைக் காண்பேன்; எ – று.

யாங் காண்கு பன்மையொருமைமயக்கம். யானும் பாடம்.

நறவிதழ் * * * வினை—எ-து, அம்மோதிரங்களுள் *நறும் பூவைக் கண்டாற்போன்ற சிவந்த விரலுக்குப் பொருந்தச் சுறவி லேற்றைக் குழித்த மோதிரத்தை இட்டவளுடைய கருத்தை அறிந்தேன்; காமன் கொடியாகிய மகரத்தை மோதிரத்தே குழித்தாற் போல வேறொன்றிலே அழுத்தி அதனை எந்நாளும் அடங்காத பரத்தைமைக்குணத்தையுடைய இவன் தந்தைமார்பிலே பொறியாக ஒற்றி அடிமைக்கொண்டாண்டு போதுவேனென்று சொல்கின்ற வார்த்தைதன்னை எனக்கு அறிவித்தற்குச் செய்ததொரு தொழிலெனப் புலந்து அவனோடு கூறினாள்; எ - று.

† "கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப் படுமே" என்றதனாற் சுறவேறென்றார். பரத்தைமை பரத்தையென நின்றது, ‡"தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையும்" என்றார் ஆசிரியராகலின்.

அன்னையோ—எ-து, நீயும் அத்தன்மையையோ; எ - று.

புதல்வனாகிய நீயும் எம்மை இகழுந்தன்மையையோ என்றாம். இது புதல்வனை நோக்கிக்கூறியது.

இஃதொன்று—எ-து, இவ்விகழ்ச்சியும் நாமே செய்துகொண்டதொன்றென நெஞ்சொடு கூறினாள்; எ - று.

முந்தைய * * * யார்—எ-து, பின்னை எம்முற்பட்டனவற்றைக் கண்டுந் தலையெடுக்கமாட்டாது என்முன்னே வெந்ததோர் புண்

---

* நறவம்பூவென்றுஞ் சிலபிரதிகளுண்டு.
† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சo-ம் சூத்.
‡ ,, ,, களவியல், உo-ம் ,,

ணிலே வேலாலே எறிந்த தன்மைத்தாக இஃதொன்று இவன் தந்தையுடைய முன்கையிற் தொடியை இவன் கையிடத்தே இட்டவர் யார்தான் ? கூறென்றாள் ; எ - று.

எல்லாவிது * * * யார்—எ-து, அவன்கூறாமையின், ஏடா! இத்தொடி என்னை ஒழிந்தவர்களும் இத்தலைவற்கு என்னையொழிந்த வனப்பை வழிபடும்படியைக் காண்பார்களாகவென்று கூறுந் தன் நலத்தை மிகுத்துப் புகழ்கின்றவளாயிருக்குந் தந்தவள், இவ்விகழ்ச்சியும் நாமே செய்துகொண்டதொன்றென நெஞ்சொடு கூறிப் புதல்வனை நோக்கி நின்னை இத்தொடியை இடுகவென்று சொன்னவர் யார்தானென்றாள் ; எ - று.

அஞ்சாதி * * * யேன்—எ-து, அவன் அதற்கு அஞ்சினமை கண்டு அஞ்சாதேகொள், இதனைத் தொட்டுவந்த நீயுந் தவறுடையையல்லை, நின்கையில் இத்தொடியையிட்ட பூவினது அழகையுடைய மையுண்கண்ணையுடைய பரத்தையுந் தவறுடையளல்லள், வேனிற்காலத்துப் புதுப்புனல்போல எல்லார்க்கும் பயன்படுகின்ற நுந்தையை ஈண்டு நோவாரில்லை, நமக்கு மேலாய்நின்றுந் தன்னலம் பாடிப் பின்னரும் நம்மை இகழ்ந்து இத்தொடியை இவன் கையிலிட்டவள் யாரோவென்றுகேட்ட இந்நோயின்கூற்றேனாகிய யானேயன்றோ தவறுடையேனெனத் தன்னுள்ளே அழிந்து கூறினாள் ; எ-று.

இது பரத்தை தன் சிறப்பு உணர்த்தி அணிந்தமை கூறிற்று. 'மேனின்றுமெள்ளி' என்றதற்கு முற்காலந் தொடங்கி இகழ்ந்தென்றுமாம்.

இதனாற் தலைவிக்கு எள்ளல் தோன்றிற்று.

இது தனிவிரவி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பா. (௧௩)

௮௫. காலவை, சுடுபொன் வளைஇய ஈரமை சுற்றொடு
பொடியழற் புறந்தந்த செய்யுறு கிண்கிணி;
உடுத்தவை, கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்
மையில் செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின்மேற் [மேன்
றைஇய பூந்துகி லைதுகழ லொருதிறை;
கையதை, அலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய
பலவுறு கண்ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி;

பூண்டன்வ, எறியா வாளூ மெற்று மழுவுஞ்
செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த
பெய்புல மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிரின்
மையற விளங்கிய வானேற் றவிர்பூண்;

சூடின, இருங்கடன் முத்தமும் பன்மணி பிறவுமாங்
கொருங்குடன் கோத்த உருளமை முக்காழ்மேற்
சுரும்பார் கண்ணிக்குச் சூழ்நூ லாக
வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் நாணச்
சுரும்பாற்றுப் படுத்த மணிமருண் மாலை;

ஆங்க, அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகநின்
செய்வுறு திண்டேர்க் கொடுஞ்சினை கைப்பற்றிப்
பைபயத் தூங்குநின் மெல்விரற் சீறடி
நோதலு முண்டீங் கென்கை வந்தீ
செம்மலினின் பாலுண் ணிய;

பொய்போர்த்துப், பாண்டலை யிட்ட பலவல் புலையனைத்
தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தான் வேண்டியார்
நெஞ்சம் பிணித்த றொழிலாத் திரிதரு
நுந்தைபா லுண்டி சில;

நுந்தைவாய், மாயச்சூ டேறி மயங்குநோய் கைமிகப்
பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்படா
ஞாயர்பா லுண்டி சில;

அன்னையோ, யாமெம் மகனைப்பா ராட்டக் கதுமெனத்
தாம்வந்தார் தம்பா லவரோடு தம்மை
வருகென்றார் யார்கொலோ வீங்கு;

என்பாலல், பாராட் டுவந்தோய் குடியுண் டீத்தை;

என், பாராட்டைப் பாலோ சிலசெருக் குறித்தானை
யுவகைக்கூத்தாட்டும் வரிசைப்பெரும்பாட்டெல்லாம்
பருகீத்தைத்தண்டுவென் ஞாயர்மாட்டைப்பால்.

இது தலைவி தன் மகனைப் பாராட்டிப் பால் நீறிட்டு ஊட்டுகின்றவழிச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுப் புக்க தலைவனைக் கண்டு தன்னுள்ளே புலந்து புலவியோடு பின்னும் பாராட்டியது.

(இ - ள்.) காலவை * * * கிண்கிணி—எ-து, செம்மால்! நின் காலிற் கிடக்கின்றவை, சுடுபொன்னாலே வளைத்த இரண்டாய் அமைந்த * காற்சரியோடே பண்ணுதலைத் தான் உறுகின்ற பொடி மூடுதலாலே நிறம் உண்டாகப்பட்ட சதங்கை; எ - று.

சுடுபொன், எக்காலமும் பொன்னென முக்காலத்திற்கும் உரிய பொன்னின் இயல்பு கூறிற்று; சுடுபொன்னென வினைத்தொகையாகாமை உணர்க.

உடுத்தவை * * * லொருதிரை—எ-து, அரையில் உடுத்தவை, கைத்தொழிலாலே பொலிவுபெற்ற மணிகள் இடையிடை அமைந்த பொன்மணிகளையுடைய வடம்; அதின்மேலே அழுக்கில்லாத சிவந்த பவளவடம்; அவற்றின்மேலே உடுத்தின ஐதாய்க் கழல்கின்ற ஒன்றாகிய திரைத்த பூந்துகில்; எ - று.

வடங்கள் தோன்றத் திரைத்தாரென்றார்.

கையதை * * * லவிர்தொடி—எ-து, கையிடத்தது, ஞெண்டின் கண்தன்மைபெற நெருங்கப் பல அரும்புத்தொழில் சூழப்பட்ட சில கோற்றொழில் அவிர்கின்ற இரண்டாய்ச் சேருந் தொடி; எ-று,

கண், கண்ணுளதொழில்.

பூண்டவை * * * றவிர்பூண்—எ-து, பூணப்பட்டவை, வெட்டாத வாளும் வெட்டாத மழுவும் நெருங்கக் கட்டி இரண்டு புறத்தினுந் தங்கின மழைபெய்த புலத்து ஈயன்மூதாயினது புகரையுடைத்தாகிய நிறத்தையுடைய பவளத்தாற் செய்த அழுக்கறவிளங்கிய இடபத்தையுடைய விளங்குகின்ற பூண்; எ - று.

சூடின * * * மாலை—எ-து, சூடப்பட்டன, கரிய கடலின் முத்தும் அதனுடனே பல மணிகள் பிறவுஞ் சேரக்கோத்த உருட்சி அமைந்த மூன்று வடமதின்மேலே கிடக்கும் நூலாற் சூழ்ந்த சுரும்புகள் ஆறுங் கண்ணிக்குப் பொருந்தும்படியாக நடுவே கிடக்க அரும்புகள் அலர்ந்த சில நீலத்தினது ஆய்ந்த இதழ் நாணும்படியாக நீலமணியாற் பண்ணின சுரும்புகளைப் போக்கின கண்டார் மருளும் மாலை; எ-று.

---

* காற்சாறை யென்றுங் காற்சுற்றை யென்றும் பிரதிபேத முண்டு.

ஆங்க, உரையசை.

அவ்வும் * * * ணிய—எ-து, யான் கூறியவையும் பிறவும் நின் அழகிற்குமேலே ஓர் அழகாகச் செறியும் நின்னுடைய மெல்லிய விரல்களையுடைய சிறிய அடிகள் இங்ஙனந் திரிந்ததற்கு நோதலுமுண்டு, அதனைத் தவிர்ந்து நின்னுடைய உருட்டுதலுறுகின்ற திண்ணிய தேரில் வளைந்த தாமரைமுகையினைக் கையாலே பிடித்து மெத்தென மெத்தென அசையாநின்று இவ்விடத்து என் கையிடத்தே வருவாய், நினக்கென வைத்த பாலையுண்டற்கு; எ - று.

அணியாகத் தூங்கும் நின்னென்க. தேர்க்குத் தாமரை சினையாதலின் அதனைச் சினையென்றார்.

பொய்போர்த்துப் * * * சில—எ-து, தலைமேல் ஏறட்டுக் கொண்ட பாண்மையாலே வஞ்சனையை மறைத்து வசீகரித்தற்றொழில் பலவும் வல்ல பாணனைத் தூண்டிலாகப் போகட்டுப் பரத்தையரை அகப்படுத்தித் தான் விரும்பின பரத்தையருடைய நெஞ்சந் தன் வசமாக்குதல் தனக்குத் தொழிலாகக் கொண்டு திரியும் நுந்தைக்குப்பட்ட சில கூற்றை உண்பாய்; எ - று.

நுந்தைவாய் * * * சில—எ-து, நுந்தை வாயிற் பொய்ச்சூளை மெய்யாகத் தெளிந்து பூவினது அழகையுடைய உண்கண் நீர் பரக்கும்படியாக மயங்குகின்ற நோய் கைகடத்தலாலே அக்கண்கள் துயிலாத நின் தாய்மார்க்குப்பட்ட சில கூற்றை உண்பாய்; எ - று.

அன்னையோ * * * வீங்கு—எ-து, வாராத தலைவன் வந்தமை கருதி யாம் எம்முடைய மகனைப் பாராட்டாநிற்கத் தம் பகுதியிலுள்ள பாணன்முதலியோருடனே தாங் கடுகவந்தார்; அம்மையோ! தம்மை இவ்விடத்து வருகவென்று கூறினர் யார்தான்? எ - று.

அன்னையோவென்றது, அம்மையோவென ஒரு வியப்பு.

இது தன் நெஞ்சொடுகூறியது. மேற் பிள்ளையைநோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

என்பாலல் * * * டித்தை—எ-து, என்னுடையகுடியின் பகுதியிடத்தனவல்லவாகிய பாராட்டுக்கேட்டு மகிழ்ந்தவனே எனக்குப்பட்ட கூற்றை யுண்பாய்; அப்பால்தான் சிறிதகாணென்றாள்; எ-று.

என்பாராட் * * * டைப்பால்—எ-து, அவனை உண்ணுமற் போகலிற் கோபிக்கக் கருதினவள் அவனைத் தன் பிள்ளையாட்டால்

மனமகிழ்ச்சி செய்து அவனை நோக்கிக் கோபிக்கக் கருதினவர்களை உவகையாகிய கூத்தாட்டுவிக்கும் உன்னுடைய அகத்தாலே இனி யான் பாராட்டும் பெரிய பாட்டுக்களோடே நின் தாய்மாருக்குப் பட்ட கூற்றையுடைய பாலைப்பருகு, இத்தையெல்லாம் நின்னை யூட்டல் அமைவேனென்று கூறிட்டு ஊட்டினாள் ; எ - று.

நிண்டுதல் அமைதலென்னும் பொருட்டுதல் தண்டாமையென்னும் அதன் மறையால் உணர்க; "தண்டாக்காதற் றளரியல்" "தண்டா விருப்பினள்" எனவரும். ஞாயொனத் தன்னைப் பிறள்போற்கூறினாள்.

இது தலைவிக்குத் தலைவனைக்கண்டு புதுமைபற்றி வியப்புத் தோன்றிற்று. தலைவற்கு நினைத்தல் பிறந்தது. புதல்வனாற் றலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது, புதல்வனுஞ் செல்வமாதலின்.

இது * "தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும்" என இடைநிலைப்பாட்டினை ஈற்றின் வைத்தலையாற் றரவும் போக்குமின்றி இடைநிலைப்பாட்டுக்களை ஐஞ்சீரடுக்கிவந்து கலிவெண்பாவிற்கூறிய உறுப்பொத்து யாப்புவேறுபட்டு வந்த கொச்சகம். (௨௦)

அசு. மைபடு சென்னி மழகளிற் றோடைபோற்
கைபுனை முக்காழ் கயந்தலைத் தாழப்
பொலஞ்செய் மழுவொடு வாளணி கொண்ட
நலங்கிள ரொண்பூ ணணைத்தரு மவ்வாய்
கலந்துகண் ணேக்காரக் காண்மின் றுகிர்மேற்
பொலம்புனை செம்பாகம் போர்கொண் டிமைப்பக்
கடியரணம் பாயாநின் கைபுனை வேழந்
தொடியோர் மணலி னுழக்கி யடியார்ந்த
தேனாவாய்க் கிண்கிணி யார்ப்ப வியலுமென்
போர்யானை வந்தீக வீங்கு ;

செம்மால், வணப்பெலா நுந்தையை யொப்பினு நுந்தை
நிலைப்பாலு ளொத்த குறியென்வாய்க் கேட்டொத்தி
கன்றிய தெவ்வர்க் கடந்து களங்கொள்ளும்
வென்றிமாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி
யொன்றினேம் யாமென் றுணர்ந்தாரை நுந்தைபோன்
மென்றோ ணெகிழ விடல் ;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கசுஅ-ம் சூத்.

பால்கொள லின்றிப் பகல்போன் முறைகோடாக்
கோல்செம்மை யொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி
கால்பொரு பூவிற் கவின்வாட நுந்தைபோல்
சால்பாய்ந்தார் சாய விடல் ;

வீதலறியா விழுப்பொரு ணச்சியார்க்
கீதன்மாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி
மாதர்மென் னோக்கின் மகளிரை நுந்தைபோ
னோய்கூர நோக்காய் விடல் ;

ஆங்க,

திறனல்ல யாங்கழற யாரை நகுமிம்
மகனல்லான் பெற்ற மகன்;

மறைநின்று, தாமன்ற வந்தீத் தனர்;

ஆயினுமிழாய், தாவாதவெற்குத்தவறுண்டோகாவாதீங்
கீத்தை யிவனையாங் கோடற்குச் சீத்தையாங்
கன்றி யதனைக் கடியவுங் கைநீவிக்
குன்ற விறுவரைக் கோண்மா விவர்ந்தாங்குத்
தந்தை வியன்மார்பிற் பாய்ந்தா னறனில்லா
வன்பிலி பெற்ற மகன்.

இது *"தந்தைய ரொப்பர் மக்களென் பதனா - லந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கலும்" என்பதனான் மகனைத் தலைவனை ஒக்கலாங் குணனும் ஒக்கலாகாக் குணனுந் தலைவி கூறுகின்றுழி மறைந்துபுக்க தலைவன் அவர் ஊடலுணர்வன சொல்ல மகன் வாயிலாக ஊடறீர்வாள் தன்னுள்ளே கூறியது.

(இ - ள்.) மைபடு * * * வீங்கு—எ-து, பட்டத்தையுடைய இளைய களிற்றினது கருமையுண்டாகின்ற தலையில் நாலுகின்ற மூன்று வடம்போலே வையுூறாற் புனைந்த மூன்று வடம் மென்மையையுடைய தலையிடத்தே தாழப், பொன்னாற் செய்த மழுவோடே வாளம் அணிதலைக்கொண்ட நன்றே விளங்குகின்ற ஒள்ளிய பூணை நனைத் தலைச் செய்யும் அழகிய வாயைக் கண் கலந்து நின் வேட்கை நுகரக் காணும் இனிய பவளப் பலகைமேலே செம்பாதி வடிவு வேறோர் யா

*தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௨-ம் சூத்.

னையை இறக் குத்துகின்ற போர்த்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்டு விளங்கும்படியாகப் பொன்னாற் செய்த காவலையுடைய அரணங்களைக் குத்தாத கையாற் புனைந்த நின் வேழத்தோடே, நின் அடியில் நிறைந்த தேரையின் வாய்போலும் வாயையுடைய சதங்கை ஆரவாரிப்பத், தொடியினையுடைய மகளிர் இழைத்த வண்டலின்கண்ணே உழக்கி நடக்கும் என்னுடைய போர்த்தொழிலையுடைய யானை இவ்விடத்தே வருக ; எ - று.

பொலம்புனைவேழமென்க; உழக்கியியலுமென்க.

செம்மால் * * * விடல்—எ-து, தலைவா! பெருமா! நுந்தையை அழகெல்லாம் ஒத்திருப்பினும் நுந்தை நிற்கின்ற நிலைகளின் கூற்றில் உனக்கொத்த குறிக்கப்படுங் குணங்களை யான் கூறக்கேட்டு ஒப்பாய் ; அவற்றுள் மாறுபாட்டிற்பட்ட பகைவரை வென்று களத்தைக்கொள்ளும் வெற்றிக்குணத்திடத்து அவனை ஒப்பாய்; மற்றுள்ள குணங்களிலே யாம் இவனோடு ஒருமனமாயினேமென்று உணர்ந்திருந்த மகளிரை நுந்தை மென்றோள் மெலிய விடுமாறுபோல நீயும் அவர் மெல்லிய தோள் மெலியும்படி விடுதலாகிய பரத்தைமையை ஒவ்வாதேகொள் ; எ - று.

பால்கொள் * * * விடல்—எ-து, பெருமா! நுகத்துப் பகலாணிபோல் ஒருபக்கத்தைக் கொள்ளுதலின்றி முறைமைசெய்தற்குச் சாயாத கோல் செவ்விதாக நிகழ்த்துதலில் அவனை ஒப்பாய்; மற்றுள்ள குணங்களிற் தன்னுடைய அமைதிக்குணத்தாலே இவன் நம்மைத் தப்பானென்று ஆராய்ந்த மகளிரைக் காற்றுப் பொருகின்ற பூப்போலே அழகுகெடும்படி நுந்தை சாயவிடுமாறுபோலச் சாயவிடுதலாகிய பரத்தைமையை ஒவ்வாதேகொள்; எ - று.

வீத * * * விடல்—எ-து, பெருமா! தன்னையுடையார் கெடுதலன்றித் தானே கெடுதல் அறியாத சிறிய பொருளை நச்சினவர்களுக்குக் கொடுத்தலிடத்து அவனை ஒப்பாய்; மற்றைக் குணங்களிற் காதலையுடைய மெல்லிய நோக்கினையுடைய மகளிரை நுந்தை நோய்கூராநிற்க நோக்காது விடுமாறுபோல நீயும் அவர்களை நோய்மிகாநிற்கப் பாராது விடுதலாகிய பரத்தைமையை ஒவ்வாதேகொள் ; எ - று.

ஆங்க, அசை.

திறனல்ல * * * மகன்—எ-து, பின்வருகின்ற தலைவனைக் கண்டு நக்க புதல்வனைநோக்கி இந்த நன்றுமதிக்கும் மகனை

ல்லாதவன் பெற்ற மகன் நற்குணங்களல்லாதவற்றை நீ ஒவ்வா
தேகொள்ளென்று யான் கோபிக்க யாரைநோக்கி நகும்; எ - று.

என்று கருதிப் பார்த்துப் பின்னின்ற தலைவனைக் கண்டாள்.

மறைநின்று * * * தனர்—எ-து, கண்டு வாரார்தார் தாம்
நம்பின்னே மறையநின்று பின்னர் நாந் தெளியும்படி முன்னேவந்
தாரென்றாள்; எ - று.

ஆயிழையிழாய் * * * மகன்—எ-து, அதுகேட்ட தலை
வன் இங்ஙனங் கொடுமைகூறுகின்றாயாயின் அழகிய இழையினையு
டையாய்! நின்னிடத்துச் செய்வதோர் வருத்தம் இல்லாத எனக்
கும் ஒரு தப்புண்டோ? இவனை யாம் எடுத்துக்கொள்ளுதற்கு நின்
னிடத்தே காத்துக்கொள்ளாதே என்னிடத்தே தருவாயென்றான்;
அதுகேட்ட புதல்வன் அவன்மேலே வீழ்ந்தவனைத் தலைவி நோக்கிக்
கைவிடப்பட்டவளாகிய அன்பிலி பெற்ற பிள்ளை யாம் அவன்மேலே
வீழ்தலை மனங்கன்றி விலக்கவும் நம்மைக் கைகடந்து மலையிடத்து
உறுகின்ற அடிவரையிலே சிங்கம் பாய்ந்தாற்போல அறனில்லாத தந்
தையுடைய அகன்ற மார்பிலே பாய்ந்தானென்றாள்; எ - று.

இது மகப்பழித்துநெருங்கியது. அன்பிலிபெற்ற மகனென
அவள்வயிற் பிரிந்தவாறுங் காண்க. அறனில்லாததென்றது ஆங்கு
நெஞ்சழிதல்.

இதனால் இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இஃது ஆங்கவெனத் தனிச்சொற்பெற்று ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த
கலிவெண்பா. (உக)

அஎ. ஒரூஉநீயெங் கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை
வெரூஉதுங் காணுங் கடை;
தெரியிழாய், செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய்
மெய்பிரிந் தன்னவர் மாட்டு;
ஏடா, நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு பெற்றா
யிமைப்பி னிதழ்மறை பாங்கே கெடுதி
நிலைப்பா லறியினு நின்னொந்து நின்னைப்
புலப்பா ருடையர் தவறு;

அணைத்தோளாய், தீயாரைப்போலத் திறனின்றுடற்றுதி
காயுந் தவறிலேன் யான்;

மானோக்கி நீயழ நீத்தவ னானாது
நாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி
னூடுத லென்னோ வினி;

இனி, யாதுமீக் கூற்றும் யாமில மன்று
தகையது காண்டைப்பாய் நெஞ்சே பனியானாப்
பாடில்கண் பாயல் கொள.

இது பரத்தையர்சேரி சென்றமை அறிந்திலளெனத் தலைவிமாட்டுச் சென்றவனோடு இவள் ஊடி உறழ்ந்துகூறித் தோழி வாயிலாக ஊடறீர்வாள் தன் நெஞ்சொடு கூறியது.

(இ - ள்.) ஒரூஉ நீயெங் * * * கடை—எ-து, யாம் நின்னைக் காணுமிடத்து வெருவுவேமாதலால் எங் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள், நீ நீங்கென்றாள் தலைவி; எ - று.

வெருவவேண்டாப் பொருட்கட் கடிதிற் பிறந்ததோர் வெறியாதலின், இது வெருவுதலென்னும் மெய்ப்பாடு.

தெரியிழாய் * * * மாட்டு—எ-து, அது கேட்ட தலைவன் தெரிந்த இழையினையுடையாய்! அத்தன்மையாகிய பரத்தையர்மாட்டு உண்மையாகப் பிரிந்த யான் செய்த தவறில்லாத இடத்து நீ எங்ஙனஞ் சினப்பாயென்றான்; எ - று.

அன்னவொன்றது நீ புலக்குந் தன்மையுடையவொன்றது.

இஃது ஊடல்பற்றிய வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு.

இனி ஓருயிராயிருக்க உடம்பிரண்டாயிருப்பாயென்றாற் றன்னைப் பிறன்போற் கூறிற்றாகாது, பன்மையாய் நிற்றலின்.

ஏடா * * * தவறு—எ-து, ஏடா! நின் கண்ணை மறைத்த இமைக்குள்ளே மறைந்தபொழுதே தோன்றாமற் போதி, ஆதலால் நீ கைவிடுதலைப் பெற்றாய், அந்நிலைமைப் பகுதியை அறிந்திருப்பினும் அறியாதாரைப்போலே நின்னை நொந்து நின்னைப் புலக்கின்றவர் தவறுடையர்; நினக்கு ஒரு தவறு உண்டோவென்றாள்; எ - று.